

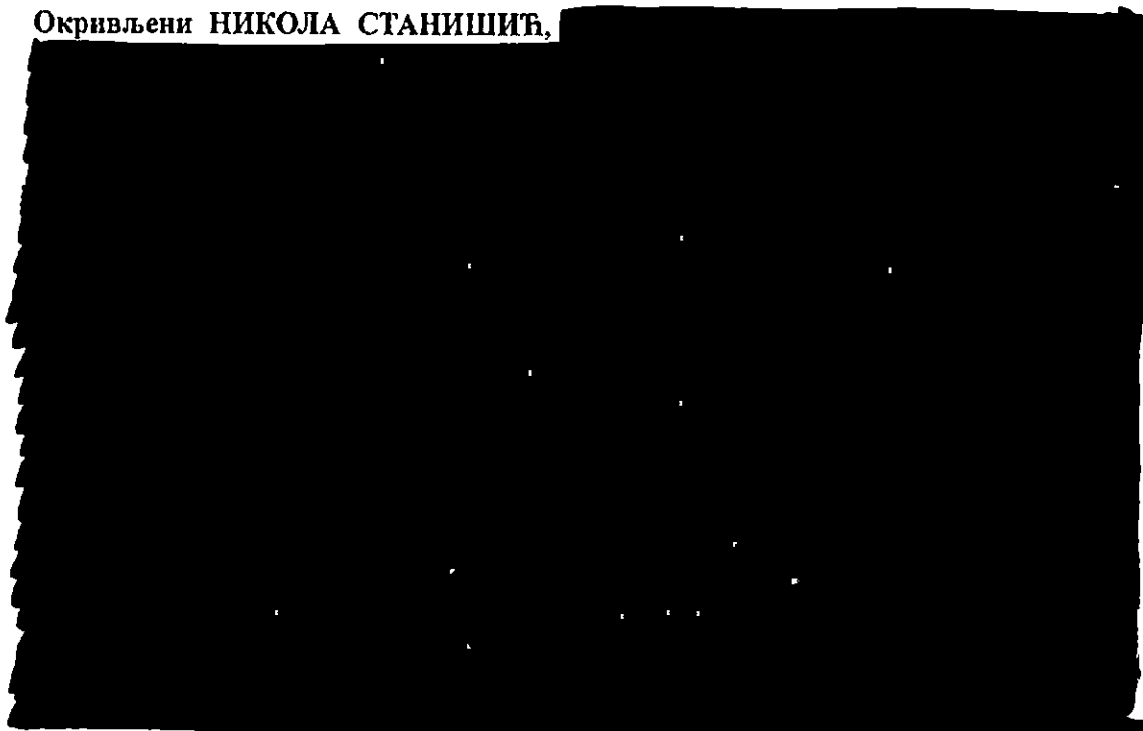
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:К.бр.29/16
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојана Мишића, председника већа, судије Наташе Милутиновић, члана већа, судија поротника Петре Петровић, Станије Миљковић и Братислава Божића, чланова већа, са записничаром Елизабетом Арсовски, у кривичном поступку против окривљеног Николе Станишића, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.96/13 од 06.06.2013. године, која је измењена дана 18.11.2013.године и 25.10.2016.године, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ, након одржаног главног и јавног претреса дана 25.10.2016.године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Мирјане Јовановић, окривљеног Николе Станишића, браниоца окривљеног Станишића - адвоката Ђорђа Трифуновића, пуномоћника оштећених - адвоката Вука Туфегџића, једногласно је донео, а дана 28.10.2016.године јавно објавио следећу:

ПРЕСУДУ

Окривљени НИКОЛА СТАНИШИЋ,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 20.02.2012.године у 19,30 часова у Батајници, у улици [REDACTED] бр. [REDACTED], у породичној кући [REDACTED] са умишљајем, свестан свог дела и да је његово дело противправно чије је извршење хтео, у стању смањене урачунљивости, али не битно, лишио живота више лица, тако што је у соби у приземљу куће присуствовао слављу на коме је његов стриц [REDACTED] славио рођење унука и након вербалног сукоба са стрицем [REDACTED], ступио и у физички сукоб тако што је ударио [REDACTED] руком у пределу лица, након чега је дошло до међусобног ударања између [REDACTED] и окривљеног, па су синови [REDACTED] и [REDACTED], изгурали окривљеног [REDACTED] из куће, те је напољу дошло поново до туче између [REDACTED] и окривљеног, па су [REDACTED] и [REDACTED] увели [REDACTED] у кућу, након чега се окривљени [REDACTED] поново вратио у кућу, па су га [REDACTED] поново изводили из куће, а окривљени ударио песницом у главу супругу [REDACTED] - [REDACTED] услед чега је она задобила крвни подлив горњег капка левог ока и прелом базе носне кости без дислокације, па је у ходнику поново дошло до туче између [REDACTED] и окривљеног [REDACTED], након чега је окривљени изашао напоље, из стана на спрату породичне куће где је живео, узео кухињски нож са дрвеном дршком укупне дужине 23 цм, дужине сечива 11,5 цм, па се поново вратио у приземље и у ходнику иза улазних врата из стојећег положаја убо овим ножем [REDACTED] пределу доње десне четвртине предње стране трбуха и засекао десну бедрену артерију, након чега је окривљени у гурању и рвању са [REDACTED] оборен на под па приликом пада истим ножем активно и умишљајно поступајући убо [REDACTED] у пределу споја предње и унутрашње стране десне бутине и засекао му десну бутну артерију и вену те се удаљио, а услед задобијених повреда је код обојице повређених [REDACTED] и [REDACTED] дошло до искрварења са смртним исходом, који је код [REDACTED] наступио у 20,51 часова у КБЦ "Бежанијска коса", а код [REDACTED] је смрт констатована у 19,40 часова у Здравственој станици Градског завода за хитну медицинску помоћ у Батајници,

-чиме је извршио кривично дело тешког убиства из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ

За које му суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ утврђује:

казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година.

Окривљеном Николи Станишићу на основу одредбе члана 67 став 1 и 3 КЗ опозива се условна осуда изречена пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.2863/10 од 06.07.2011.године којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 8 месеци са временом проверавања од 5 година, па му се узима као утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци.

А на основу члана 62 став 1 КЗ узимају се као утврђене:

-казна затвора у трајању од 1 године и 4 месеца на коју је осуђен пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.949/13 од 30.05.2013.године, која је постала правноснажна 08.07.2013.године, због извршења кривичног дела тешке крађе у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ.

-казна затвора у трајању од 10 месеци по пресуди Вишег суда у Београду К.466/14 од 20.05.2015.године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1218/15 од 21.04.2016.године, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ.

-казна затвора у трајању од 8 месеци по правноснажној пресуди Трећег основног суда у Београду К.31/15 од 18.02.2015.године, због кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

-казна затвора у трајању од 3 месеца по правноснажној пресуди Трећег основног суда у Београду К.3440/11 од 12.10.2015.године, због кривичног дела крађе из члана 203 став 1 КЗ.

Па га суд применом одредби чланова 60 став 2 тачка 2, 62 став 1 и 63 КЗ

О С У Ђ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 19 (деветнаест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 07.04.2011.године до 08.06.2011.године и од 21.02.2012.године до 28.10.2016.године и на издржавању мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 28.10.2016.године па надаље.

Обавезује се окривљени Никола Станишић да оштећенима надокнади трошкове заступања од стране пуномоћника, а ослобађа се дужности плаћања осталих трошкова кривичног поступка.

Оштећени [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], и [REDACTED] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.136/12 од 10.04.2012. године, која је измењена дана 18.11.2013. године и дана 25.10.2016.године, окривљеном Николи Станишићу стављено је на терет извршење кривичног дела тешког убиства из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ. У завршној речи тужилац је предложио да се осуди на казну затвора у трајању од 20 година.

Суд је у доказном поступку саслушао окривљеног Николу Станишића, испитао

претреса од 15.07.2013.године, записник о суочењу сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] са главног претреса од 15.07.2013.године, записник о суочењу сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] са главног претреса од 15.07.2013.године, извештај МУП РС-ДП-ПУ за град Београд-ПС Земун бр.233-1977 од 26.07.2012.године, да се изврши увид у нож достављен суду од стране полиције уз допис Ку.бр.3041/12 дана 11.07.2016.године, извештај из КЕ за окривљеног МУП РС од 13.07.2016.године, извештај из ПЕ за окривљеног Прекршајног суда у Београду од 27.07.2016.године, па је све изведене доказе свестрано оценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Окривљени Никола Станишић је у своју одбрану у преткривичном поступку дана 21.02.2012. године навео да непријављено станује у породичној кући која се налази у Батајници у [REDACTED] бр. [REDACTED] чији је власник његов покојни деда [REDACTED], да на спрату куће живи са својом невенчаном супругом [REDACTED] која је у петом месецу трудноће и братом [REDACTED] који повремено борави са њима, да је у приземљу исте куће живео његов сада покојни стриц [REDACTED], његова браћа од стрица, сада покојни [REDACTED] [REDACTED] односно његова стрина [REDACTED], да ту живе и његове снаје - супруге од [REDACTED]. Даље је навео да је од свих њих са покојним [REDACTED] био у најбољим односима, да је са стрицом [REDACTED] био у лошим односима уназад годину дана, да њихов сукоб датира од погибије његовог рођеног брата [REDACTED] за шта га је стриц оптужио јер је купио аутомобил којим су отишли у кафану "Сремска ноћ", где је његов брат убијен, а он рањен, да од тада није имао са стрицем никакву комуникацију, да је дана 20.02.2012.године његов брат [REDACTED] добио сина, поводом чега се у њиховом дому организовала прослава, на којој је био и он са својом женом и братом [REDACTED], да се сместио за сто који се налазио право од улазних врата собе у којој је прослава организована, да је за столом седео са својом женом и братом [REDACTED], да су били присутни [REDACTED] коме не зна презиме, а који је [REDACTED] друг, комшија [REDACTED] и још неколико [REDACTED] другова којих не може да се сети, да је на прослави пио пиво, да је прешао за сто који се налазио лево од улазних врата собе у којој је била прослава да би сео поред [REDACTED] и са њим разговарао, да је његов стриц [REDACTED] седео преко пута њега, да је након пет до шест минута почео да га вређа упућујући му речи: "насисаћеш ми се курца, караћу те, ја ћу те научити памети, јесбаћу ти маму мамину, нећу да те видим више да си крочио у ово двориште". Истакао је да он на то није одговарао, да је покушао да избегне сукоб, да му је у једном моменту [REDACTED] рекао да га не напада, а [REDACTED] рекао да ћути, да је потом [REDACTED] узео пивску флашу са стола и бацио је у његовом правцу, погодивши га у пределу леве слепоочнице, да је након тога он устао у намери да напусти просторију и оде на спрат, али су скочили [REDACTED] и почели да га ударају, тако што га је прво ударио [REDACTED] песницом у пределу носа, након чега је пао на под, да је тада устала његова жена са намером да га одбрани и рекла: "немој да га бијете" након чега ју је [REDACTED] оборио на под и ударио је три пута у стомак, за које време су [REDACTED] и [REDACTED] наставили њега да шутирају, а касније им се придружио и [REDACTED]. Даље је навео да се док је лежао на земљи код улазних врата собе и док су га они шутирали, створио [REDACTED] који је рекао: "дај га овамо, сад ће да ми пуши курац" у ком тренутку се он издигао од страха мало од пода, узео нож са стола са намером да их уплаши, како би себе и своју супругу заштитио од батина, а тада га је неко од њих

држећи га за врат опет оборио на под и у страху да не добије батине, он је тим ножем за који мисли да је био кухињски са дрвеним корицама дужине око 15 цм почео да маше у њиховом правцу. У једном тренутку на полу док је лежао приметио је мању локву крви за коју није знао да ли је његова или њихова, неко је почео да их раздваја, што је он искористио и побегао у комшијино двориште. Након што је стигао у комшијино двориште, видео је да његова жена и његов брат [REDACTED] излазе напоље, потом је заједно са њима отишао до аутобуске станице са намером да се склоне одатле, сели су на аутобус 706, одвезли до Зеленог венца, потом до Главне аутобуске станице са намером да отпутују до његове мајке [REDACTED] која живи на Косову и Метохији. По доласку на аутобуску станицу позвао је мајку из говорнице, договорили су се да се нађу у Крушевцу, где је он отишао аутобусом са братом и супругом, састао се са мајком и рекао јој да је убио стрица [REDACTED] и брата [REDACTED] договорили се да се преда полицији и отишао у ПУ Крушевац око четири часа. Окривљени је такође навео да није имао намеру да било кога повреди, да се страшно каје и жали што се све овако завршило, да се не сећа тачно колико је пута замахнуо ножем, да мисли да је замахнуо ножем у смеру лево-десно, три до четири пута, да мисли да је замахивање трајало три до четири секунде и да му је намера била да их уплаши како би одбранио себе и своју супругу, без намере да икога повреди.

Окривљени Никола Станишић се у претходном поступку дана 22.02.2012.године бранио ћутањем.

Окривљени Никола Станишић је у своју одбрану на главном претресу дана 16.07.2012.године навео да у свему остаје при одбрани коју је изнео у полицији 22.02.2012.године, да је те вечери дошао код брата на прославу рођења његовог сина, да је за столом седео [REDACTED] коме је он дубовао 400 евра и које је тога дана требало да му врати, да је пришао [REDACTED] да му каже да ће му вратити паре за два до три дана, а да му је док су њих двојица причали пришао његов стриц [REDACTED] и обратио му се речима "слушај ти мене мајмунчино једна" он му је рекао да га пусти на миру, у следећем моменту му је [REDACTED] рекао "погледај ме у очи", а потом га ударио празном пивском флашом од 0,5 литара у главу у пределу слепоочнице. Након тога, он је изашао напоље и у ходнику чекао своју супругу [REDACTED] да изађе за њим, тада је наишао [REDACTED] и рекао му "где си кренуо ти пичко мала" ударио га песницом у пределу носа, потом је дошао и [REDACTED] па су га оборили на земљу и тукли га, али он није сигуран да ли су га они из ходника потом изгурали или су га гурнули низ степенице или се сам саплео и пао на степенице, али је након што се напољу смирио кренуо да се врати по своју супругу [REDACTED] где су га у ходнику пресрели [REDACTED] и [REDACTED] почели да га ударају рукама и ногама у пределу главе и тела, док је његова супруга [REDACTED] вриштећи говорила "немојте да га бијете, убићете га", а тада је [REDACTED] одвојио [REDACTED] одгурнуо је, тачније бацио је на под и рекао јој "шта хоћеш ти курветино једна", затим је два пута ногом ударио у стомак и једном песницом по глави, тј. није сигуран да ли је по глави ударио отвореном или затвореном шаком. Даље је навео да је он успео да се отргне од њих и кренуо у просторију у којој је било славље, у којој се саплео, кренуо да се одиже од сто, али га је неко повукао за врат, па је махинално узео нож са стола, када су поново почели да га туку [REDACTED] и [REDACTED], а његов стриц [REDACTED] им је рекао "дај ми га овамо, сад ће да ми сиса курац" он се спустио на под, држао је рукама главу, није видео где се налазио [REDACTED], они су га тукли и он се не сећа, нити је приметио да је било кога убо ножем који је све време од када га

је узео држао у руци. Окривљени је такође навео да га је на крају туче ударао [REDACTED], да му је неко рекао "доста, пусти га, убићеш га", он је кренуо да излази из куће и на вратима затекао своју стрину [REDACTED] која је све време посматрала и уживала док су га они тукли, ухватила га за руку и почела да виче "[REDACTED] побећи ће" па ју је он ударио из страха песницом у главу.

Окривљени Никола Станишић је у своју одбрану на главном претресу дана 07.03.2016.године навео да у свему остаје при одбрани коју је изнео у преткривичном поступку 22.02.2012.године и на главном претресу дана 16.07.2012., код којих је остао и на претресима дана 22.10.2012., 04.12.2012. и 04.04.2014.године, с тим што је на питања свог браниоца изјавио да у том тренутку није знао да је некога убо, да је неко остао мртав, да му је било јасно да у тој кући више не може да остане, да је из тог разлога заједно са супругом отишао у Крушевац, односно у Блаце где његова мајка има кућу, да је од своје мајке исте ноћи око 4-5 ујутру, када је она дошла са Косова чуо да су њих обојица мртви, да је његова мајка видела како му је глава била надувена, да он у то није могао да поверује, да је плакао сат времена после тога и да је његова одлука била да оде у Крушевац у полицију да се пријави а мајка га је подржала у томе. Напоменуо је и да [REDACTED] познаје од раније, да је знао да он позајмљује паре уз камату, да је он од њега позајмио 300 евра, да је критичне вечери и он био на прослави, да га је замолио да одложи то враћање пара, да [REDACTED] није имао ништа против. На питања председника већа изјавио је да он не зна тачно како је његова мајка већ знала пре њега да су њих двојица мртви, да је највероватније да је њој рекао његов ујак а њему стрина [REDACTED]

Пошто је окривљеном предочена фотодокументација, окривљени је објаснио да се на фотографији број 10 види улаз у кућу у којој је у приземљу живео [REDACTED] са браћом, који су повремено долазили ту јер су пуно радили у Русији па и њихове жене, као и његова, док је он сам живео на спрату у тој истој кући, да је [REDACTED] ту само повремено долазио да ту није живео, да је његова супруга [REDACTED] месец дана пре критичног догађаја дошла ту да живи са њим, као и да су се њих двоје 2013.године, у затвору венчали. Објаснио је и да је на Ф 12 приказано степениште које води до улазних врата за приземље, да до његовог спрата не може да се уђе одатле, него само на засебан улаз, који је са исте стране зграде, да се из приземља не може попети на спрат, да се сукоб, односно туча са осталима дешавала мало у соби која се види на Ф 20 где су били намештени столови, на прагу од врата те собе, а мало и у ходнику испред, како су га развлачили. На Ф 21 показао је да се види сто, да је на левој страни фотографије где је седео са [REDACTED], седели су један поред другог на страни стола који је до зида, који се мало види на фотографији, а у доњем левом углу. Објаснио је да је његов покојни стриц седео за другим столом који се види на десној страни фотографије тако да му је био окренут леђима, док је сведок [REDACTED] седео за тим истим столом преко пута њега. Објаснио је да је због њега прешао за сто где су они били и сео је поред [REDACTED], да му је тада стриц био спреда окренут а и он њему, да је у просторији сем њих четворо било и других људи, да не зна да ли су они чули разговор или не, да је музика била гласна, да се не сећа да ли је осим пића, тј. тог пива и другог на столовима било и неко друго послужење осим оног које се види, да ја могуће да је он пре него што је почело са свађом попио пола флаше пива, да се не сећа да ли је било велико пиво или мало. За нож који се види на Ф 20 и Ф 22, обележен као траг бр.10, не зна како се ту на том месту затекао, да ли га је он ту оставио или га је неко отео па га ставио ту, да је тај нож иначе њихов, није његов, да је био на столу, и да је показао на Ф 21 који се види на десној страни фотографије, а

где су седели његов покојни стриц [REDACTED] и [REDACTED]. На даља питања председника већа, истакао је да није тачно оно што му се ставља на терет да је отишао на свој спрат и узео кухињски нож, да се не сећа никаквих детаља око убадања [REDACTED] и [REDACTED], да није осетио да је икога убо, да је био на поду у клечећем положају, да је рукама штитио главу од [REDACTED] удараца, да је то било пре него што је опет ушао у собу и узео нож, да се од свих који су га том приликом тукли највише сећа [REDACTED] да је нож видео у једном тренутку на столу и махинално га је узео, да не зна да ли га је раније приметио, да се налазио у клечећем положају пре него што је узео нож а и после. Објаснио је да се све дешавало на самом прагу собе пре него што је узео нож, да је нож узео док је био у устајању, из клечећег положаја у стојећи, да није успео сасвим да устане, јер га је највероватније [REDACTED] повукао уназад, да мисли да је [REDACTED], његова стрина почела да виче "узео је нож" или тако нешто, да је покојни [REDACTED], потом устао, рекао нешто као "сад ће да ми пуши курац", да је у том тренутку била гужва око њега, да се сећа да су [REDACTED] и [REDACTED] све време били ту. Истакао је да се на спрат није пењао тада, да је могуће да је у неком тренутку нашао и ван куће, у дворишту, али да није сигуран, да је за то време [REDACTED] био горе на спрату, да се не сећа да је њега приметио током овог догађаја, да не спори да је ударио стрину [REDACTED] да га је она вукла за руку, да је викала "[REDACTED] побећи ће", да ју је ударио из страха, десном руком, да се то све десило кад више није имао нож у руци, који је такође држао у десној руци, да је он дешњак и да није тачно да је прво стрину ударио песницом, а после узео нож и убо њих двојицу. Додао је и да зна да они имају у кухињи више ножева, да не зна да ли је тада у тој соби на столовима био још неки други такав или било какав други нож. У вези његовог односа са покојним стрицем и браћом од стрица навео је да мисли да му је стриц највише замерао што је [REDACTED] погинуо, да му је говорио "јесам ли ти рекао да не купујеш кола", мерцедес, да је стриц од њега често тражио новац, да му је замерао што је тај новац потрошио на кола и да је тај ауто био испред кафане "Сремска ноћ" када је [REDACTED] погинуо.

Критични догађај за собом је оставио многе трагове који су наведени у службеној белешци о крим.техничком прегледу лица места МУП РС-ПУ за град Београд-УКП-Одељење крим.технике Ку.бр.3041/2012 Ув.бр.100/121/2012 од 20.02.2012. године, и из које је утврђено да је истог дана на месту догађаја фотографисано и фиксирано 11 трагова, већином трагова црвене боје налик на крв испред куће у улици [REDACTED] као и у ходнику иза улазних врата, а такође и кухињски нож са оваквим траговима у дневној соби на местима и у положајима који су детаљно описани, приказани на скици – тлоцрту приложеном уз извештај и видљиви на фотографијама које чине фотодокументацију.

Из фотодокументације МУП РС-ДП-ПУ за град Београд-УКП-Одељење за оперативну криминалистичку технику бр.уписника Ку.3041/212-бр.Ув.уписника 100/121/2012 од 20.02.2012.године, која се састоји од 44 фотографије, утврђен је изглед места догађаја затечен приликом увиђаја као и међусобни положај затечених трагова, те су овде од посебног значаја следеће фотографије: на фотографији Ф10, Ф13 и Ф14 приказан је изглед и међусобни однос трагова бр.5, 6, 7, 8 и 9, несумњиво трагова крви, испред улазних врата на степеништу и иза улазних врата у ходнику, на фотографији Ф16 изглед трага бр.9-несумњиво трагови крви на поду и код доње ивице зида у ходнику између врата за две унутрашње просторије, на фотографији Ф19, Ф20 и Ф21 место проналаска трага бр.10 - ножа са траговима крви на поду у дневној соби око 1 метар од врата између ходника и дневне собе, на фотографији

Ф23 наведени нож уз размерник ради одређивања његових димензија, на фотографији Ф25 међусобни однос трагова бр.6, 7, 8 и 11—траг крви на фрижидеру, у ходнику куће, постављеном уз зид према дневној соби. У фотодокументацији такође су фотографије од Ф41 до Ф44 направљене у КБЦ Бежанијска коса и то мајице и дуксерице покојног [REDACTED] са оштећењима у виду прореза са десне стране у висини трбуха.

Поводом овог догађаја на лице места приступио је истражни судија Вишег суда у Београду и сачинио записник Кри.бр.336/12 од 20.02.2012.године, у коме је констатовано да тела [REDACTED] и [REDACTED] нису затечена на лицу места, с обзиром да су обојица превезена ка здравственим установама, да су услови за вршење увиђаја били ноћни са снежним падавинама, да је напољу радила улична расвета, док је у унутрашњости куће радило вештачко осветљење, да је место догађаја вишеспратна породична кућа са неколико улаза, да се сам догађај одиграо у просторији у приземљу са леве стране гледано од улице, да су затечени трагови црвене течности налик крви на тротоару и коловозу испред куће, на тротоару и коловозу у правцу ка улазној капији дворишта куће, у делу дворишта од улазне капије до степеништа улаза у приземљу куће, на зиду поред степеница са леве стране, на самим степеницама, на поду и зидовима ходника у приземљу куће и на фрижидеру који се налази у ходнику лево од улазних врата у приземљу куће, да је у приземљу у ходнику куће затечен пешкир беле боје са траговима црвене течности налик крви, да је на поду дневне собе затечен нож на којем су били приметни трагови црвене течности налик крви, да је наложено да се са наведених предмета узоркују стерилним штапићима трагови црвене течности налик крви, да се доставе Одељењу криминалистичке технике и да се тела покојних [REDACTED] и [REDACTED] пренесу на Институт за судску медицину у Београду ради вршења обдукције.

Из наведене службене белешке о крим.техничком прегледу лица места је даље утврђено да је испред улаза у Дом здравља "Батајница" у возилу марке "Audi" црне боје, рег.бр. [REDACTED] на задњем седишту у лежећем положају на левом боку са испруженим ногама, левом руком испруженом од тела ка возачевом седишту и десном руком савијеном у лакту и пребаченом преко леве руке, главом наслоњеном левим образом на седални део задњег седишта затечен је леш [REDACTED] на десној бутини са предње стране на лешу је уочена повреда настала највероватније дејством сечива, на кревету-колицима у лежећем положају на леђима са испруженим ногама, рукама савијеним у лактовима преко стомака, главом благо забаченом у леву страну затечен леш [REDACTED], да је на десној страни стомака леша уочена повреда настала највероватније употребом сечива, а из гардеробе КБЦ "Бежанијска Коса" преузета је гардероба [REDACTED] и то један дукс црне боје са сивим тракама и једна исцепана мајица плаво-беле боје, као и да се на оба одевна предмета на десној доњој страни уочава по једно оштећене настало услед дејства сечива.

Наведени докази у писменој форми у потпуности су прихваћени, будући да су дати од стране овлашћених службених лица — полиције, као и истражног судије, у уобичајеној и прописаној форми, међусобно допуњујући и сагласни и на које ниједна од страна у поступку није имала никакве примедбе.

Критичном догађају су присуствовали бројни сведоци, скоро сви у сродству и са окривљеним и са двојицом сада покојних.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012. године навео да је син [REDACTED] и брат [REDACTED] да је очевидац догађаја који се одиграо у његовој породичној кући у Батајници, у [REDACTED] улици бр. [REDACTED] да је тога дана његов брат [REDACTED] добио сина, поводом ког догађаја су се окупили увече у дневној соби у приземљу куће, да се пре овог догађаја Никола Станишић чудно понашао, говорио да је он најпаметнији и да ће они сви видети, да ће им јебати матер. Даље је навео да је те вечери био гост на прослави пријатељ његовог оца кога зна по надимку [REDACTED] који је седео са његовим оцем, а поред [REDACTED] је сео Никола Станишић и почео непримерено да се понаша, [REDACTED] му је рекао да се упростоји, а Никола је песницом ударио у главу [REDACTED], који је потом скочио на Николу, а он је пришао, раздвојио их, одвео Николу у двориште и рекао му да није ни место ни време да се праве проблеми. Сведок је истакао да је Николу одвео до друге или треће куће од њихове, да га је успут смиривао, да је на путу од унутрашње просторије куће до места где га је одвео Никола насртао на сваког ко им је пришао, да је више пута раздвајао Николу од свог оца [REDACTED], брата [REDACTED] и брата [REDACTED] а да су заједно са Николом отишли његов брат [REDACTED] и Николина девојка. Неколико минута после тога, Никола се вратио испред куће, почео да виче и прети како ће их све побити, на врата је изашла његова маћеха [REDACTED] коју је Никола ударио песницом у главу, па је његов отац [REDACTED] скочио на Николу, али их је он поново раздвојио и опет одвео Николу на улицу испред куће, његови отац и браћа су ушли у кућу, а Никола је са друге стране отишао у свој део куће. После пет минута Никола се поново вратио, али он није видео шта се десило у ходнику између његовог брата [REDACTED] и Николе, јер су његов отац и он били у дневној соби и чули су када је [REDACTED] узвикнуо да Никола има нож, тада је његов отац изашао у ходник, а потом и он и видео је да је [REDACTED] оборио Николу на под, да Никола у десној руци држи нож, да је Никола док је падао на под убо његовог оца [REDACTED] ножем у пределу препоне, да је успео да узме Николи нож у моменту док је покушавао да [REDACTED] убоде истим ножем. Сведок је такође навео да су тада кренули да убацују оца у аутомобил, да је [REDACTED] приметио да крвари у пределу стомака и његов брат [REDACTED] је одвезао оца и брата у болницу, а Никола Станишић је побегао док су они збрињавали повређене. Поред тога, изјавио је да су односи у њиховој породици били добри, да је његов отац [REDACTED] био старатељ Николи и његовој браћи [REDACTED] и [REDACTED] да им је отац помагао у свим животним ситуацијама, да је [REDACTED] био код њих кући до момента када је Никола направио први проблем и да се више није враћао. Сведок-оштећени [REDACTED] се у претходном поступку придружио кривичном гоњењу и истакао имовинскоправни захтев.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу 12.07.2012. године навео да се кривичном гоњењу окривљеног придружује, да истиче одштетни захтев, да је те вечери служио пиће, да је Никола Станишић током вечери више пута викао да ће јебати матер [REDACTED], а то је сведок који је овде дошао у тренерци и патикама, да је викао све време: "Не знате ви ко је Никола, све ћу вас ја прејевати", да је нападао његовог оца [REDACTED] да му је узео неку имовину, да је први ударио његовог оца [REDACTED] да је потом његов отац кренуо да се брани, да су се гурали, да се са њима гурао и његов покојни брат [REDACTED], да је ту је био и [REDACTED] да их је он све време раздвајао, да је лично он извео Николу из куће да га смири и рекао њему и [REDACTED] да иду кући, да није у реду да дођу на прославу и да се све то направи. Даље је навео да је након тога из куће изашао његов отац [REDACTED], да су

поново почели да се бију, дошао је и његов брат [REDACTED] који је раздвајао [REDACTED] и Николу док су се тукли песницама, да их је и он раздвајао, да су одвојили оца од Николе и увели га у кућу, да се Никола потом вратио у кућу, а на улазу у кућу је била његова маћеха [REDACTED] која није хтела да га пусти да уђе, па је он њу ударио песницом у лице и у ходнику је опет почела туча између Николе и [REDACTED] он и његова браћа [REDACTED] и [REDACTED] су их раздвајали. Сведок је такође навео да је у једном моменту Никола излетео напоље и убрзо се вратио, да он претпоставља да се вратио по нож, да му је по повратку у њихов део куће, [REDACTED] отворио врата, да је он одмах из стојећег положаја убо [REDACTED] у стомак који је такође био у стојећем положају, а док је [REDACTED] покушавао да савлада Николу, Никола је почео да пада и током пада убо његовог оца [REDACTED] у пределу препоне, као и да је Никола покушавао да [REDACTED] убоде у леву страну ребара, али да у томе није успео. Сведок је навео да је нож који је отео од Николе, био нож из Николине кухиње, да га је препознао јер је из сета кинеских ножева, а некада су заједно јели, да они у кући немају такав нож, нити сет ножева који је Никола имао у руци те вечери, да су у делу куће у коме је била прослава, живели он, његова браћа [REDACTED] и [REDACTED] а да је његов отац [REDACTED] живео у другој кући која се налазила у том истом дворишту. Сведок [REDACTED] је такође изјавио да окривљени Никола нема кухињу, али да он зна како изгледају сви делови његове куће, да је окривљени поскидао радијаторе и продао да би купио оно што је куповао и да би радио оно што је радио.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочена одбрана окривљеног [REDACTED] Станишића, сведок је изјавио да није тачно то што говори окривљени, да је видео да је Никола први ударио његовог оца [REDACTED] песницом у главу, да није видео да је [REDACTED] ударао [REDACTED] конкретном приликом, да није тачно да се окривљени вратио у просторију у којој је било славље да затражи помоћ од гостију, нити да је ту пао, да је брат окривљеног, [REDACTED], док је бежао, викао: "Бежи док те ноге носе", да је [REDACTED] све време био присутан и раздвајао их, а у једном моменту се и потукао са Николом да би га смирио.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 15.07.2013. године навео да у свему остаје при исказима из претходног поступка од 14.03.2012.године и са главног претреса од 12.07.2012.године, с тим што је на питања браниоца додао да је док је раздвајао Николу и комшију [REDACTED], пришао [REDACTED] да их такође раздвоји, да је тада Никола Станишић ударио свог брата [REDACTED] песницом у главу и он је померио [REDACTED] са стране, да је током тог догађаја [REDACTED] говорио Николи да се смири, у том афекту један другом су говорили свашта, псовали су мајку један другом, а на питања председника већа да су пре инцидента, док је трајало славље, [REDACTED] и Никола Станишић седели за столом поред њега и његове супруге, да је у тој просторији седео и његов отац [REDACTED] на удаљености од њих од око два метра, да се приликом инцидента у дневној соби, [REDACTED] налазила ту поред, у дневној соби и ни на који начин није учествовала у инциденту. Даље је навео да [REDACTED] и [REDACTED] нису Николи дали да изађе, када је са ножем кренуо да изађе из свог дела куће у којој је живео, већ су му држали врата, али је он та врата развалио, дошао је са ножем у њихов део куће, убо је [REDACTED] [REDACTED] је тада била иза њега, убо је оца [REDACTED] након тога га је [REDACTED] борио на земљу и говорио ми „помози ми, има нож“, он је тада покушавао да му узме нож, а за то време су [REDACTED] и [REDACTED] држали [REDACTED]. Сведок је такође навео да током тог рвања, није видео да је неко ударио [REDACTED], али могуће је да је до тога дошло, да

он лично није имао никакав ни вербални, ни физички контакт са њом том приликом, нити са [REDACTED], нити са Николом.

Пошто је окривљеном Николи Станишићу предочен исказ сведока [REDACTED], окривљени је изјавио да се не сећа тога што сведок [REDACTED] каже, да је сигуран да није био на спрату, у делу куће у коме је живео, јер зна одакле је узео нож, као и да се не сећа тога што сведок прича да је лежао на поду.

Приликом суочења на претресу дана 16.07.2012. године окривљеног Николе Станишића и сведока [REDACTED], сведок [REDACTED] је гледајући у очи окривљеног изјавио: „Ти си био видно пијан и не знам како те није срамота да кажеш да си нож узео са стола, ти си од напоље дошао са ножем. Ти си ми убио оца и брата. Убио си оне који су те хранили, који су те чупали из затвора, плаћали адвокате.“, а окривљени Никола Станишић је гледајући у очи сведока изјавио: „Онако како су ме отхранили, зато сам и крао“, сведок [REDACTED] је изјавио: „Како те није срамота, зашто се ниси окренуо и отишао када сам молио тебе и [REDACTED] да одете?“, окривљени Никола Станишић је изјавио: „Ја нисам имао намеру њих да убијем. Ја тебе уопште нисам видео те вечери, ја не знам где си ти био, нити сам видео, ни уочио да си ми се обраћао“, потом је сведок [REDACTED] изјавио: „Ти би убио свакога ко би наишао, убио би и мене. Ти јако добро знаш да те је покојни [REDACTED] последњих неколико месеци хранио, да си се у његовом купатилу купао. Ти си први ударио [REDACTED] те вечери. Ја сам то видео јер сам служио пиће и све време сам био присутан“.

Приликом суочења на претресу дана 15.07.2013. године окривљеног Николе Станишића и сведока [REDACTED], сведок [REDACTED] је гледајући у очи окривљеног изјавио: „Што не кажеш Никола како је било?“, а окривљени Никола Станишић је гледајући у очи сведока изјавио: „Ја сам рекао како је било“, потом је сведок [REDACTED] изјавио: „Реци где си узео нож“, а окривљени Никола Станишић рекао: „Са стола у дневној просторији“, сведок [REDACTED] је рекао: „Никола зашто тако говориш, каквог стола, ти си дошао са ножем у рукама, отишао си горе у твој део куће“, након чега је окривљени Никола Станишић плачући рекао: „Ја знам да ви мени хоћете да напакујете што више и да ми се светите. Јел ти мислиш да је мени лако?“, после чега је сведок [REDACTED] изјавио: „Немам ја шта теби да се светим, Бог ће ти се светити. Никола, ти си дошао одозго са ножем и држали су ти врата [REDACTED] и [REDACTED] кад си кренуо са ножем. Немој да плачеш, то су лажне сузе, јер ти немаш душе. Ја сам видео пред мојим очима да си ми убо оца и брата. Тај нож којим си их убо ти је поклонио [REDACTED], јер ниси имао чиме хлеб да исечеш“, а окривљени Никола Станишић изјавио: „То није тачно, то није био мој нож. У мојој кући није постојао ни један нож“, потом је сведок [REDACTED] рекао: „Због чега ниси хтео да пустиш нож, ко ти је отео нож? Махао си рукама да убодеш [REDACTED]“, а окривљени Никола Станишић рекао: „Ја нисам махао да га убодем, колико пута сам му спасао живот када је имао напад епилепсије. Да ли ти мислиш да се то све десило тако што је мени то на једном флипнуло, зар ти мислиш да сам ја хтео њих да убијем?“, после чега је сведок [REDACTED] изјавио: „Ја немам шта да мислим, ја сам видео шта се десило“.

Сведок [REDACTED] у свом исказу на главном претресу дана 07.03.2016. године навео је да је предметног дана било славље, да је на слављу био и [REDACTED], пријатељ његовог покојног оца, да је Никола говорио том [REDACTED] да ће да му

јебе матер, да они нису знали зашто му то говори, да је Никола тог [REDACTED] загрилио јер је сео поред њега, а преко пута њиховог оца, да је Никола почео да спопада тог [REDACTED], да му је његов отац рекао нешто као "остави мог пријатеља, ја сам данас постао деда", да је потом Никола ударио његовог оца у нос, да му је овај одговорио и да су се потом потукли, да се туча наставила и испред куће, да се Никола тукао и са двојицом комшија, да је он молио и њега и његову жену да иду одатле јер нису ни били позвани, да је потом Никола прошао око куће и отишао на спрат, узео је нож и вратио се, да су га два или три пута избацили из куће, да је Никола у ходнику убо [REDACTED] ножем, да се не сећа да ли у леву или десну страну око појаса, да се потом борио са Ненадом и тако како су били на земљи Никола је убо и покојног [REDACTED] у бутину. Објаснио је и да је потом он пришао и Николи стао му ногом на руку, заврнуо је и отео му нож, да после нису много ни гледали шта је са Николом, да су њих двојицу убацили у кола, да је [REDACTED] умро још ту на ходнику, а да је [REDACTED] умро у амбулантним колима. Додао је на питање браниоца да остаје код тога да је Никола развалио врата своје куће, да та врата и даље стоје таква, да је [REDACTED] са њим излазила напоље, да је Никола и [REDACTED] тукао то вече, да су и [REDACTED] и [REDACTED] држали [REDACTED] док је Никола имао нож, да је Никола испред куће тукао [REDACTED] и комшију [REDACTED] и још једног комшију, да је Вук раздвајао док је била туча, да је могуће да је Никола зато и њега ударио, да по траговима на земљи обзиром да је пао снег зна да је Никола обишао око куће да би отишао код себе на спрат, да је нож пошто га је отео Николи бацио из ходника на страну. Објаснио је и да је Никола лежао на земљи у једном тренутку, да је [REDACTED] преко њега и држао га је својим рукама за његове руке, изнад лакта и за то време је Никола покушавао да [REDACTED] убоде ножем у ребра и пошто је Никола био на земљи, онда је он стао ногом на његову леву руку у којој је држао нож. Напоменуо је на питање председника већа да Николу и његову жену нису звали, да им нису ни рекли шта се десило, да његов отац тада није говорио са Николом јер му је Никола украо неки алат, да они као браћа нису били у свађи, да међу њима није раније било туча, да је било ружних речи као и у свакој породици, да је критичном приликом осим њих [REDACTED] било још људи, комшија, који су изашли када је све почело, да он није видео да је његов отац Николу гађао пивском флашом, да је Никола прво убо [REDACTED] и прошао поред њега, а онда у ходнику, који има 12 м² и четвора врата од других просторија, су били они и Никола је успео и да убоде и [REDACTED] тако што је [REDACTED] удаљен око три метра од улазних врата где је био [REDACTED] да га је [REDACTED] ухватио пре тога и некако је Никола успео да [REDACTED] убоде. Додао је и да се не сећа свих детаља, да ли је [REDACTED] Николу ухватио, или некако оборио пре него што је стигао до [REDACTED], да је Никола некако био у паду у тренутку када је убо [REDACTED], да он мисли да је Никола то и хтео да уради, да је хтео све да их побије, да му је Никола изгледао пијан, да су они пиће износили већ у подне тога дана, да мисли да се Никола ту и напио, јер он је доле силазио и пре него што је [REDACTED] дошао.

Описујући убадање покојног [REDACTED], сведок [REDACTED] је на претресу показао покрет руком напред и надоле, десном руком, што је констатовано на записнику.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочена фотодокументација, сведок је навео да све што се види да је на столу на фотографијама Ф 20 и Ф 21 када је дошла полиција, тако је било и у оном тренутку, на столу се виде неке кифлице, док је сухомеснато можда било на другом крају стола, да су они били поставили за госте чачкалице, да је могуће да је било и ножева, да су очекивали госте, да нож који се

види на фотографијама као траг 10 није њихов нож, да је то један нож из сета ножева који је баш покојни [REDACTED] Николи поклатио, да су и остали такви ножеви још код Николе, да је сигурно било и њихових ножева по столовима, да су то били ножеви из еспаја, цели од метала, да се са њима не може ни папир исећи, да нису били овакви. Објаснио је и да су у истим колима и [REDACTED] и [REDACTED] одвежени, да је возио [REDACTED] да је ишла и [REDACTED] жена [REDACTED] да је он остао код куће, да му је [REDACTED] после причао да су испред хитне помоћи чекали сат и по да наиђу амбулантна кола, да су [REDACTED] одмах тад кад су дошли до Дома здравља констатовали смрт, да је [REDACTED] до краја искварио и умро у тим амбулантним колима на путу до болнице, да он иначе није тачно видео како је Никола држао нож у рукама када је убо [REDACTED] да је после тога видео да је нож држао тако да је оштрица била окренута на горе, односно са стране палца, да су [REDACTED] и [REDACTED] били у ходнику где и сви они, да су после заједно са Николом отишли, да [REDACTED] није био присутан кад се све ово дешавало, да није сигуран где је [REDACTED] био, да није видео да је [REDACTED] учествовао у свему овоме нити да је Николу тукао, да је његову маћеху [REDACTED] Никола ударио десетак минута пре него што је било убадање ножем, да је [REDACTED] онда са својом ћерком [REDACTED] отишла одатле и она није видела убадање. Навео је и да [REDACTED] није викала "Ненаде побећи ће", јер они их нису ни јурили већ су били скоцентрисани на [REDACTED] и [REDACTED] а на питање окривљеног да је Николи врата отворио [REDACTED] не [REDACTED] да је борба трајала сат времена. Кривичном гоњењу окривљеног се придружио и истакао је одштетни захтев.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012.године навео да је син [REDACTED] и брат [REDACTED] [REDACTED] да је очевидац догађаја од 20.02.2012.године који се десио у његовој породичној кући у Батајници, улица [REDACTED] бр. [REDACTED] да је тога дана у јутарњим часовима добио сина и да је породица то хтела да прослави током вечери. Даље је навео да његов отац [REDACTED] и окривљени Никола Станишић никада нису имали међусобних проблема, да је његов отац Николу Станишића и његову браћу након што им је умро отац, а мајка их оставила у Дому, узео из Дома и гајио их. Сведок је такође навео да се те вечери окупила родбина у приземљу куће у просторији која је површине око 60 м2, да од улазних врата до те просторије води један ходник, да је приметио да је окривљени Никола Станишић добро попио, да је мешао пиво и друга алкохолна пића, да је видео да један поред другог седе његов отац [REDACTED], Никола Станишић и [REDACTED] да је видео да је Никола средњи прст своје руке гура његовом оцу у уста, да га потом удара у пределу главе, али није сигуран да ли га је ударио у нос или врат, па су његов брат [REDACTED] и он ухватили Николу за руке, извели га у двориште, али је Никола покушао да се врати на место одакле је отишао, па су га поново брат и он извели из куће, а при изласку Никола је песницом у главу ударио [REDACTED]. Сведок је истакао да никакво насиље према Николи Станишићу током извођења нико није применио, да су мислили да је проблем решен, да се Никола након петнаестак минута поново вратио у кућу, да је сигуран да је том приликом Никола донео нож са собом, а да је то касније чуо и од Николине ванбрачне жене и његовог брата [REDACTED] па је пред Николу изашао [REDACTED] и рекао му: "опет си дошао да правиш проблем, изађи напоље" гурнуо га, тако да је Никола пао на земљу ка улазним вратима, што од гурања, што од пијанства, [REDACTED] је кренуо ка њему, а Никола га из седећег положаја ударио и он је видео да се [REDACTED] хвата у пределу стомака, али није видео да га је Никола ударио ножем. Поред њега је тада прошао његов отац [REDACTED], који је кренуо ка Николи и почео са њим да се гура, а он је тек тада у Николиној руци видео нож и

након тога видео да се Никола затрчао према [REDACTED] зарио му нож у пределу препона. Он је тада пришао Николи и хватао га за руку у којој је имао нож, Никола је свом снагом гурао нож према његовом стомаку, али није успео да га закачи, нити убодје, јер је у помоћ дошао његов брат [REDACTED] који је успео да узме нож из Николиних руку. Сведок је навео да га је пре тога Николин брат [REDACTED] држао за руку, да је видео крв на све стране, почео да се тресе и од беса и страха десет до петнаест минута ударио Николу, а онда је заједно са неким људима унео оца на задње седиште аутомобила, а брата у гелек и кренули су ка Дому здравља. Сведок-оштећени [REDACTED] [REDACTED] је у претходном поступку придружио кривичном гоњењу, а није истакао имовинско-правни захтев.

Из налаза и мишљења судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 22.04.2013.године утврђено је да код сведока [REDACTED] није установљена душевна болест, душевна заосталост, нити привремена душевна поремећеност, да је сведок особа са једноставном структуром личности чије су интелектуалне способности у границама просека, да болује од епилептичне болести, да на емоционалном плану код њега нису регистрована посебна психопатолошка обележја, која би реметило његово психичко функционисање, да су му когнитивне функције усклађене, да код њега није регистрована психоорганска разградња личности, те да је способан да прати ток главног претреса и да исказ пред судом.

Сведок – оштећени [REDACTED] је у свом исказу датом на главном претресу дана 26.04.2013.године навео да је чуо од [REDACTED] да је нож донет споља, да је [REDACTED] стајао на вратима и говорио је: “не пуштај га, не пуштај га, убиће их” да га је након што је Никола убо његовог оца [REDACTED] држао за руке, да је хтео Николи да отме нож, да је Николи држао руку у којој је држао нож ипакма јер је хтео и њега да убодје, да се кривичном гоњењу окривљеног придружује и да одштетни захтев истиче. Сведок је даље навео да пре него што је Никола убо [REDACTED] није видео да Никола у руци има нож, да је видео да је нешто потегао на [REDACTED], да је тек када је био у окрету, видео да је у питању нож, да су у тренутку када је Никола потезао нешто на [REDACTED] они били у стојећем положају, један наспрам другог, на веома блиском растојању, а да су у тренутку када је Никола убо [REDACTED] они били у трчећим положајима, тј. ишли су буквално један на другог.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочена одбрана окривљеног Николе Станишића са главног претреса у делу у коме је навео “кренуо сам да се вратим по своју супругу, у ходнику су ме пресрели [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] и почели да ме ударају, тукли ме ногама и рукама у пределу главе и тела” сведок је изјавио да то није тачно, да је Никола добио батине након убиства, да га је он тукао након убиства песницама, да није гледао куда га удара, као и да му је његов брат [REDACTED] узео нож из руке.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочена одбрана окривљеног Николе Станишића са главног претреса у делу у коме је навео “моја супруга [REDACTED] је почела да вришти, рекла је “немојте да га бијете, убићете га” а [REDACTED] је одвојио [REDACTED] одгурнуо је, бацио је на под и рекао јој “Шта хоћеш ти курветино једна”, ногом је ударио у стомак два пута и једном песницом или отвореном шаком по глави” сведок је изјавио да то није тачно, да [REDACTED] није ударио тог дана, да је можда само одгурнуо јер је стајала иза њега, да нигде није ни могла да падне јер је иза ње био зид, да се то гурање десило после убадања његовог оца [REDACTED]

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] са главног претреса у делу у коме је навела “када је Никола убо [REDACTED] у ногу, њему је [REDACTED] отео нож из руке, кренуо ка Николи да га убоде, ја сам вриштала, [REDACTED] је бацио нож и почео мене да удара, ја сам видела да је Николин рођени брат [REDACTED] повукао Николу ка излазу” сведок је изјавио да није тачно то што је [REDACTED] рекла, да она лаже, да није отео нож из руке Николи, да је покушавао да му отме нож, али он није хтео да отпусти руку, да га је угризао за главу и тек тада је Никола пустио руку, а његов брат му узео нож.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] са главног претреса у делу у коме је навела “када је Никола Станишић ударио [REDACTED] у ногу, мене је [REDACTED] ударио два пута песницама у главу, услед чега сам ја пала, а после тога ме је ударио у стомак” сведок је изјавио да она лаже и да је тако било она би побацила дете.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] са главног претреса у делу у коме је навео “док је [REDACTED] тукао Николу, снајка [REDACTED] је покушавала да их раздвоји и у једном тренутку [REDACTED] је из клечећег положаја ударио [REDACTED] песницом у стомак и једном песницом у главу, [REDACTED] се саплела и пала, а [REDACTED] и [REDACTED] су говориле немој да је удараш, она је трудна”, сведок је изјавио да је он није ударио, да се она можда саплела и пала док је била иза њега.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочен његов исказ из претходног поступка од 14.03.2012.године, у делу у коме је навео “[REDACTED] је рекао “опет си дошао да правиш проблем, изађи напоље”, онда га је гурнуо тако да је Никола што од гурања, што од пијанства пао на земљу ка улазним вратима. [REDACTED] је кренуо ка њему, а онда га је Никола из седећег положаја ударио и ја сам видео како се [REDACTED] хвата у пределу стомака” сведок је изјавио да је тачно оно што је рекао на главном претресу, да је тако рекао и код истражног судије, да је Никола био у седећем положају тек након убода [REDACTED] да не може да прецизира за који део главе је угризао Николу Станишића, да га је угризао за онај део главе који му је тада био најзгоднији, јер у том моменту није хтео да пусти нож.

Сведок – оштећени [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 15.07.2013. године навео да у свему остаје при исказима из претходног поступка од 14.03.2012.године и са главног претреса од 26.04.2013.године, с тим што је додао да је [REDACTED] те вечери био прво код њега у приземљу, да су након прве туче која се десила у делу куће у коме је живео, [REDACTED] и Никола су изашли напоље и потукли се, да он то није лично видео јер се вратио у кућу, да су му то рекли људи који су их видели, да зна да је ту био [REDACTED], да је [REDACTED] била присутна у кући када је Никола убо оца и брата, да је вукла њега за руку када је био на поду са Николом, да он [REDACTED] није ударио, а Николу јесте, као и да [REDACTED] није на било који начин вређао.

Пошто је окривљеном Николи Станишићу предочен исказ сведока – оштећеног [REDACTED] окривљени је изјавио да не може да се сети да је ударио свог брата [REDACTED] а што се тиче овог инцидента, не може тачно да се сети како је све то испало.

Приликом суочења на главном претресу 15.07.2013. године окривљеног Николе Станишића и сведока [REDACTED] сведок [REDACTED] је гледајући у очи окривљеног рекао: „То за нож лажеш“, а окривљени Никола Станишић је гледајући у очи сведока рекао: „Како ти знаш да сам ја отишао по нож?“, потом је сведок [REDACTED] изјавио: „Ти си био истеран напоље и вратио си се са ножем“, а окривљени Никола Станишић рекао: „Ја нисам био уопште истеран“ сведок [REDACTED] је изјавио: „Колико си пута ти излазио напоље?“, а окривљени Никола Станишић рекао: „Једном“ сведок [REDACTED] је упитао: „И одакле си онда донео нож?“, потом је окривљени Никола Станишић рекао: „Нож сам узео са стола“, а сведок [REDACTED] „Како си могао да га узмеш са стола када је ту било петнаест до двадесет гостију?“, затим је окривљени Никола Станишић рекао: „Ко је мени отимао нож, ти или [REDACTED]?“, а сведок [REDACTED] рекао: „Реци ко ти је отео нож?“, окривљени Никола Станишић је рекао: „Не знам“, а сведок [REDACTED] рекао: „Па не знаш зато што си био пијан и луд, тј. неурачунљив“.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 07.03.2016. године навео да у свему остаје при исказима датим на записнику од 14.03.2012.године и са главног претреса од 15.07.2012.године, са тим што је додао да је предметни нож Николин, да није њихов, да су се њихови ножеви налазили у кухињи а да се све дешавало у ходнику.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочена фотодокументација, сведок је објаснио да се на Ф 10 виде улазна врата отворена, а иза њих ходник који се види на Ф 13 и Ф 14, да се на Ф 25 и Ф 26 види ходник али из супротног правца гледано и фрижидер који је био иза улазних врата, да се убиство десило у ходнику из кога се улази у дневну собу, а што се види на Ф 19, да се ништа није десило у дневној соби која се види на Ф 20, да се на Ф 13 види праг окрвављен од врата где је убо [REDACTED], а на месту у ходнику где је троугао, ту је окривљени убо њиховог оца док је он био поред врата која се на фотографији виде у ходнику. Напоменуо је и да је Никола хтео и њега да убоде јер је кренуо ножем према њему и то у пределу стомака али да га је ухватио за његову руку са ножем, да је хтео да му отме нож из руку, али да није успео јер је Никола нож чврсто стиснуо, да мисли да је Никола нож држао у десној руци, да је он потом позвао [REDACTED] у помоћ који је био у дневној соби, који је пришао и успео Николи да отме нож и да га баци из ходника у дневну собу где су били столови, а да је пре тога он Николу угризао негде за потиљак са десне стране. Додао је и да се не сећа како је Никола држао нож у руци у том моменту, да ли је сечиво било у његовој шаци са стране палца или супротно. На Ф 21 се види место за столом за којим је леђима окренут ка зиду седео његов отац, гост [REDACTED] коме је Никола дуговао новац, он је седео на клупи за тим истим столом са супротне стране, Никола је седео поред њега, мада је он често устајао јер су му цепали мајицу, а Никола и његова жена су били гости. У том тренутку на столу је било онако како се и види на фотографији Ф 20 и Ф 21, пивске флаше и друге, неко слатко пециво. Објаснио је и да су отац и он пре тога припремили мезе, насекли нешто сухомеснато, али не у тој просторији већ у другој кући која се налази поред ове куће у истом дворишту, а у којој је живео његов отац. Истакао је и да у дневној соби на столовима није било никаквог ножа, да у тренутку када је Никола дошао нису били само они Станишићи, него и други гости, а који су отишли одатле када је избио први неспоразум и туча, да зна да су Никола и [REDACTED] коментарисали око неког дуга, али да не зна појединости, да је после првог пута Никола дошао и други пут, а потом и трећи пут, да је на вратима био [REDACTED], да је потом и његов отац изашао из собе до

ходника, да тврди да је Никола ишао горе на спрат и да је нож оданде донео, да не зна како то да докаже, али да је управо тај нож он однео њему горе да се послужи јер није имао ништа од посуђа. Напоменуо је и да је био унутра са гостима, да он није видео својим очима да Никола иде горе, да се из њиховог приземља не може попети код њега на спрат, већ постоји посебан улаз на спрат који се налази са исте стране куће, само што се не види на овим фотографијама, да је због тога закључио да је Никола направио круг око куће да би дошао до свог улаза и отишао на спрат, да су отац и он планирали то вече само мезе да се изнесе, а печење тек следећег дана, за родбину, да се [] налазио у дневној соби али одвојен од Николе, да је могуће да је покушавао да их раздвоји у тренутку док су се борили за нож, али [] није учествовао у сукобу. На питање окривљеног изјавио је да је стајао док су се Никола и он борили за нож, да је Никола био доле, да је једно време у почетку Никола стајао, да је потом у току тога завршио на земљи, можда се саплео. На питање председника већа напослетку је навео да уопште не зна колико је Никола хтео да убод [] после свега што му је [] учинио, да не зна да ли је хтео само мало да га боцне, да је Никола његовог оца убо некако у натрку, пошто се ослободио [] и кренуо ходником, а његов отац је наилазио из дневне собе у ходник, да је могуће да је Никола хтео његовог оца да убод, да је Никола то некако урадио у стресу, јер је било годину дана од како је [] страдао. Кривичном гоњењу окривљеног се придружио и истакао је одштетни захтев.

Сведок-оштећени [] је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012.године навео да је син [] и брат [] да је очевидац догађаја који се десио 20.02.2012.године у приземљу куће у Батајници, у [] бр [] где су се окупили поводом рођења детета њиховог брата [] да је пре него што ће се све десити Никола седео са њим за столом, да је пио, али му није деловао пијан, да је за другим столом седео његов отац [] са својим пријатељем [] да је за њихов сто пришао Никола и сео поред [] Даље је навео да је видео да Никола млатара рукама, да се објашњава са [] да његов отац [] и Никола устају, да му [] говори да изађе напоље, да га Никола преко стола ударио у главу, да су се тада прикључили његова браћа и он како би их развадили, да је видео да је његов отац [] неколико пута ударио Николу, али да није видео да је неко од његове браће ударио Николу, да су га само гурали према излазу, да не зна да ли је у кући остала Николина ванбрачна жена, али да зна да је у кући остао Николин брат [] коме је [] рекао да напусти кућу, што је [] и учинио. Даље је навео да се Никола вратио после пар минута заједно са [] и његовом ванбрачном женом [] да је поново почео да насрће на [] да су се поново укључила његова браћа која су гурала Николу ка улазним вратима, да није сигуран да ли га је том приликом неко ударио, осим што га је можда [] ударио, да је Никола пре него што ће други пут бити избачен из куће ударио његову мајку која је била на улазним вратима, да колико се сећа, он није никога ударио, да се после десетак минута Никола по трећи пут вратио у кућу, ушао у дневну собу, иза њега су били [] и [], да се [] већ налазио у дневној соби поред врата када се Никола појавио на вратима дневне собе и [] га је одмах ухватио за врат и гурнуо га ка ходнику, да није видео код Николе нож, да су у ходник одмах кренули његова браћа [] и [] и отац [] да је потом и он ушао у ходник у коме је била гужва, да је видео Николу на поду, да није видео када је Никола убо [] нити када је убо [], да је [] викао да Никола има нож и држао га за руку, али да га је он ухватио за главу, када му је брат [] узео нож из руке, а након што му

је отет нож, [REDACTED] је скочио на Николу и тукао га је, они су одвезли оца и брата до аутомобила пошто су крварили.

Сведок - оштећени [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навео да се кривичном гоњењу окривљеног придружује и не истиче одштетни захтев, да је пре овог догађаја са Николом Станишићем био у добрим односима, да су се можда некада посвађали око неке глупости, да није конкретне вечери ударио Николу ни једном, већ га је само вукао када му је његов брат [REDACTED] отимао нож, да је видео када је Никола Станишић ударио његову мајку [REDACTED] да се тада налазио на вратима дневне собе, а Никола је излазио из куће и на вратима је ударио његову мајку [REDACTED] у главу.

Пошто је сведоку - оштећеном [REDACTED] предочена одбрана окривљеног Николе Станишића, сведок је изјавио да није тачно да је његов отац ударио први флашом Николу Станишића, да је он те вечери седео поред Николе и чуо кад је рекао: "Сад ћу да идем да јебем матер [REDACTED] а [REDACTED] је иначе [REDACTED] [REDACTED] отишао је код њега, почели су да се расправљају, отац је рекао Николи да не узнемирава његовог госта, рекао му је "Напоље", а Никола је тада ударио његовог оца песницом у лице, да је Никола те вечери изигравао мангупа, да окривљени лаже када каже да су га он, [REDACTED] и [REDACTED] ударали ногама и рукама по лицу и телу, да није видео када је Никола убо [REDACTED] а видео је када је убо [REDACTED] да је отац тада био сагнут, повијен напред, да се он налазио на удаљености од око метар и по.

Приликом суочења окривљеног Николе Станишића и сведока - оштећеног [REDACTED] окривљени Никола Станишић је гледајући у очи сведока изјавио: "[REDACTED] је мене први ударио флашом у главу", а сведок [REDACTED] је гледајући у очи окривљеног изјавио: "Ударио те флашом у главу? То није тачно. Ти си глумио мангупа. Јел мој отац спавао са тобом када си био рањен, јер послао мене и тебе на море да не би крао", затим је окривљени Никола Станишић изјавио: "Јесте, једном у животу ме је послао на море", сведок [REDACTED] је изјавио: "Ја те нисам ударио те вечери", а окривљени Никола Станишић је изјавио: "Јесте кад сте ме изгурали у ходник, ти си ме ударио ногом, ниси ме ударио само једном, више пута си ме ударио", након чега је сведок [REDACTED] изјавио: "Није тачно".

Сведок [REDACTED] у свом исказу са главног претреса од 24.05.2016.године, навео је да је критичног дана кући дошао касније, да је био на испиту, да је кући дошао негде између 16 и 17 часова, да је честитао брату јер раније није био ту, да га је отац питао док је припремао послужење ко је све присутан, да му је он одговорио да су ту Никола и [REDACTED], да је у почетку Никола седео за једним столом преко пута њега, око пола сата отприлике, да је седео близу њега на челу тог стола, да су причали о породичним стварима, да је међу гостима био комшија са надимком [REDACTED] коме је Никола дуговао новац, да је чуо Николу како је устао и рекао да иде да види у чему је проблем, да је изговорио речи "да му јебем матер", да је потом Никола прешао за сто где су били тај [REDACTED] и његов отац, да је Никола неко време са тим [REDACTED] м причао, да је махао рукама, да је у једном тренутку његов отац устао и рекао Николи да напусти весеље и да су Никола и он од раније били у лошим односима. Истакао је да је видео да је Никола преко стола ударио његовог оца у лице, а да му је његов отац ударац вратио, да су потом устали и он и [REDACTED] и [REDACTED] да су [REDACTED] и [REDACTED] из те просторије избацили Николу, да се он вратио после 15-20 минута, да је отворио врата од дневне собе, да је хтео још да се

свађа, да је тада ударио његову мајку, да је напољу ударио комшију [REDACTED], да је ударио и [REDACTED] који је очух [REDACTED] невенчане супруге [REDACTED]. да се пола сата касније Никола поново вратио, да он није видео да Никола има нож, али да је чуо [REDACTED] како каже "има нож", да је [REDACTED] био у ходнику код улазних врата дневне собе, да га је Никола одгурнуо, да је потом видео и да га је [REDACTED] ухватио за врат и да је у тренутку када је опет изашао у ходник, последњи од свих јер је узак пролаз, видео Николу како клечи, да га је [REDACTED] ухватио за нож, он за главу и да је Никола тек тада пустио нож али да он није видео када је Никола убо [REDACTED] и [REDACTED]. Објаснио је и да је он седео контра и био је окренут леђима Николи због чега није видео нож у његовој руци, да док су седели у дневној соби за столовима и причали, а пре него што се све десило, на столу је било изнето пиће и безалкохолно и алкохол, да је било већ исецкано мезе које се једе чачкалицама, да печење још није било изнето већ је требало да се донесе. Истакао је и да на фотографији у списима која му је предочена и на којој се види нож, исти није њихов јер они нису имали такве ножеве већ оне са црном пластичном дршком.

Након што је окр. Николи Станишићу предочен исказ сведока [REDACTED], исти је навео да није тачно да је он ударио стрица, нити да је [REDACTED] рекао да ћу му јебати матер јер са њим није имао никакав проблем.

Приликом појединачне оцене исказа наведене тројице сведока, синова пок. [REDACTED] и браће пок. [REDACTED] суд је поступао са посебном пажњом и критичношћу имајући у виду њихов најближи сроднички однос са усмрћенима, што може утицати на објективност њихових исказа и нехотице. У општим цртама суд је нашао да је исказ сведока [REDACTED] од ова три најуверљивији, објективан и по својој садржини, а и по самом начину исказивања на главном претресу, без острашћености и било какве осветољубивости према окривљеном, као и без битнијих противречности у својим најзначајнијим детаљима, што важи и за сведока [REDACTED]. Поред тога, ни сам окривљени ниједном није помињао [REDACTED] да је учествовао у физичком сукобу тј. да га је ударао, нити је оспоравао да је [REDACTED] критичном приликом пре свега покушавао да раздвоји и смири завађене и спречи даљу тучу. За разлику од сведока [REDACTED] сведок [REDACTED] је у неким најбитнијим детаљима био недоследан и противречан, описујући у истрази да је Никола седећи убо [REDACTED] што је очигледно водило опису критичног догађаја у првој оптужници од 10.04.2012. године, да би касније на главним претресима овакав исказ променио тврдећи да је то било у стојећем ставу, а да је у седећем положају био тек након убадања [REDACTED], након чега је дана 18.11.2013. године оптужница у том погледу измењена. Суд је притом имао у виду и напред наведену болест сведока [REDACTED], епилепсију, услед чега је пре његовог сведочења на главном претресу спроведено вештачење по питању његове могућности да даје свој исказ.

Сведок - оштећена [REDACTED], ћерка покојног [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 15.03.2012. године навела да није очевидан догађаја који се десио 20.02.2012. године, да је чула галаму и пометњу, да је чула [REDACTED] да виче "немој Никола", да је била у својој соби када је мајка дошла и рекла да позову полицију.

Сведок - оштећена [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навела да није била очевидан догађаја који се десио 20.02.2012. године, да се кривичном гоњењу окривљеног придружује и истиче одштетни захтев.

Сведок - оштећена [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 19.04.2016.године навела је да остаје код онога што је изјавила на ранијем претресу, с тим што је додала да је њу мајка пробудила да зове полицију, да је њена соба са супротне стране улаза од куће, да је док је звала полицију, видела кроз прозор како Никола трчи уз степениште на спрат до свог стана где му је улаз, да су [REDACTED] и [REDACTED] били на тим вратима, да је [REDACTED] говорила "Немој Никола", да је после тога чула како Никола стрчава са тих степеница, да је пре него што је чула како Никола силази са тих степеница са мајком изашла напоље изван куће, да ју је након тога мајка повукла у кућу па су закључале улазна врата. Додала је и да је полицију звала са свог мобилног броја [REDACTED], да је тада већ био мрак, да је прозор са кога је гледала удаљен око пет метара по њеној процени од степеништа, да постоји једна сијалица поред улазних врата, да мисли да је све ово већ једном испричала, да је дуго после свега била под лековима.

Пошто је сведокињи предочен записник од 15.03.2012.године, објаснила је да је рекла да није очевидац јер није видела само убиство, да су она и мајка из дворишта ушле поново у кућу на улаз који је са супротне стране куће, пошто је чула да неко стрчава низ степенице, тако да то није улаз са стране улице, као и да је још код истражног судије била опоменута да је дужна да говори истину уколико жели да да исказ јер јој је Никола Станишић брат од стрица и да не сме ништа да прећути, да је она мислила да је све то и рекла, али да је читајући пресуду видела да тих њених речи нема у пресуди. Додала је и да су степенице од мермера, да нису дрвене, али да је она ипак чула да је Никола стрчао са њих, да су врата за које је рекла да су [REDACTED] и [REDACTED] држали у приземљу, не на спрату, тако да се прво из дворишта уђе на та врата па се онда пење степеништем на спрат. Односно да је [REDACTED] и [REDACTED] видела на тим вратима и у приземљу, да их није видела да се и они пењу на спрат, да је [REDACTED] вриштала "Никола немој молим те", али није рекла шта то. Навела је и да је полицију већ била позвала пре него што је Никола стрчао низ степенице.

Након што је сведокињи [REDACTED] предочен исказ сведокиње [REDACTED] [REDACTED] је навела да није тачно, ни да је викала "Никола немој молим те", ни да је држала врата, ни да је Никола ишао на спрат, на шта је сведокиња [REDACTED] плачући изјавила "Не могу да верујем како она лаже".

Сведок-оштећена [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 15.03.2012.године навела да је делимично очевидац догађаја који се десио 20.02.2012.године, да је тог дана [REDACTED] добио сина, па су хтели да припреме прославу, да су током дана играли и певали, да је [REDACTED] девојка Николе Станишића, стално била уз њу, певала и играла са њим, да је она позвала и Николу да им се придружи, што је он и учинио и рекао јој да је мудрији од свих њих, а она му рекла да не може бити мудрији од старијих људи, након чега је он њој рекао "данас ћу вам јебати мајку свима", а она њему одговорила "марш ђубре једно". Даље је навела да њен супруг [REDACTED] није био одушевљен када је чуо да је дошао Никола, јер су пре једно три године Никола Станишић и његов рођени брат [REDACTED] пребили [REDACTED] сина [REDACTED], што им је [REDACTED] страшно замерио и није разговарао са Николом све до Павлове погибје. Поред тога, [REDACTED] је замерио Николи јер је посумњао да му је пре једно месец-два украо месо, пиће и брусилуцу, да је непосредно пре овог догађаја [REDACTED] седео за столом са [REDACTED], да је пришао за тај сто Никола Станишић и сео, да није чула око чега

су се споречкали, али је видела да је Никола песницом ударио [REDACTED] у пределу носа, након чега су скочила сва деца и кренула да гурају Николу по дворишту, да су га изгурали, али се он убрзо вратио у кућу, наишао у ходнику и њу ударио песницом у нос, па су поново деца скочила на Николу и кренули да га гурају ка излазу. Објаснила је да је она тада отишла код ћерке у собу да позове полицију и није видела оно што се даље дешавало, да је док је била у соби чула Николину девојку [REDACTED] да виче "немој Никола", видела је како се Никола креће са спрата ка приземљу, али се одмах закључала у ћеркину собу и није видела да ли је он имао неко оружје. Оштећена [REDACTED] се придружила кривичном гоњењу и истакла имовинско-правни захтев, истом приликом прилажући суду фотокопирану медицинску документацију КБЦ Земун.

Сведок - оштећена [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навела да су након првог физичког контакта између [REDACTED] и Николе, деца Николу изгурала напоље, да је она кренула за њима и рекла му "срам те било, ти њега да удариш, а он те отхранио и чупао те из затвора", да је окривљени Никола Станишић тада њу ударио песницом у главу и рекао јој нешто у стилу "и тебе ћу убити", да је она одмах отишла у кућу у којој живи, закључала се више пута, па су она и ћерка позвале полицију. Сведок је даље навела да није видела како се Никола креће са спрата ка приземљу, како је наведено у записнику о њеном испитивању у истрази, већ да је то чула, да је видела да Никола први удара њеног супруга, али да није видела никакву пивску флашу, нити неку размирицу између њих, да између њеног супруга и окривљеног није било никаквих проблема у вези имовинских односа, али да су окривљени и његов брат [REDACTED] покушали да убију њеног мужа, да је Центар за социјални рад долазио код њих кући ради стављања окривљеног и његове браће под старатељство њеног мужа [REDACTED], да између мајке окривљеног и њеног мужа [REDACTED] није никада било сукоба, да не може прецизно да се изјасни када је [REDACTED] изашла из куће, као и да је она док је излазила из куће, у кући није видела.

Пошто је сведоку - оштећеној [REDACTED] предочена одбрана окривљеног Николе Станишића, сведок је изјавила да није тачно да је њен муж први ударио окривљеног, да није спречавала окривљеног да изађе из куће, већ да се понашала како је описала.

Пошто је окривљеном Николи Станишићу предочен исказ сведока - оштећене [REDACTED], окривљени је изјавио да није истина то што сведок прича.

Сведок - оштећена [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 15.7.2013. године навела да у свему остаје при својим исказима из претходног поступка од 15.03.2012.године и са главног претреса дана 19.07.2012. и 04.12.2012.године, с тим што је додала да је [REDACTED] био присутан те вечери на прослави, да је седео са стране и није учествовао ни у једном инциденту, да није видела тренутак када је [REDACTED] дошао на прославу, нити тренутак када је са ње отишао, као и да није видела да је те вечери имао било какав контакт са њеним супругом [REDACTED], нити са [REDACTED].

Приликом суочења окривљеног Николе Станишића и сведока - оштећене [REDACTED] окривљени Никола Станишић је гледајући у очи сведока изјавио: "Ја сам причао са [REDACTED] се нисам ни обраћао, ти знаш да ми нисмо причали.

Он је мени рекао "шта је мајмуне један". Ја се нисам ни обазирао на њега и он је мене у једном моменту ударио флашом у главу", а сведок [REDACTED] је гледајући у очи окривљеног изјавила: "То није тачно, зашто лажеш, теби нема спаса, ти си већ осуђен, исти си као твоја мајка. Добићеш дете, није лепо да толико лажеш. Ја сам те чула кад си му рекао пре него што си га ударио "Смраде један, све си ми узео у животу". Ти си убио", окривљени Никола Станишић је изјавио: "Јесам, убио сам и то је чињеница, али нисам имао намеру", сведок [REDACTED] је плачући изјавила: "Како те није срамота, зашто си то урадио, кад си изашао из болнице кад си био рањен, ко те је прихватио, ко је био са тобом?", окривљени Никола Станишић је потом изјавио: "Ти си мене спречавала да изађем из куће, ухватила си ме за руку и ја сам те тада ударио", а сведок [REDACTED] је изјавила: "То није тачно".

Сведок-оштећена [REDACTED], у свом исказу датом на главном претресу дана 24.05.2016.године, навела је да пола од онога што је рекла истражном судији није на том записнику, да постоје сведоци да је Никола отишао горе по нож, да је [REDACTED] говорила "немој Никола", да [REDACTED] није чула, да је чула само тутњање када је Никола стрчао одозго, да остаје код тога да ју је Никола ударио када је други пут дошао, да су и она и ћерка звале полицију, али да ти листинзи не постоје пошто је све било јако давно, да је она и раније помињала да постоје сведоци који су видели како Никола одлази по нож, да постоји сведок кога је Никола такође ударио, да постоји и сведок коме је Никола рекао "сад ћу их све побити", да постоји и сведок који је видео како је Никола ушао горе, у свој стан али не и да је Никола одозго дошао са ножем. Навела је и да зна да је Никола горе на спрату живео нормално, да је имао намештај и све што треба, да се она повукла у своју стамбену јединицу, да је у тренутку када је чула буку пробудила ћерку и рекла јој да зове полицију, да су обе гледале са прозора њихове дневне собе, да је на даљини отприлике пет метара, видела Николу како са задње стране куће у којој се то десило претрчава и иде уз степенице, да су се ћерка и оне закључале у кући све док није настала тишина и тек после је сазнала да је [REDACTED] убоден. Објаснила је да Николу није видела када је трчао низ степенице, да је само чула тутањ његових корака и [REDACTED] да каже "немој Никола", да остаје код тога да је Никола рекао "данас ћу вам јebати мајку свима" или тако нешто, а да му је она на то одговорила "марш ђубре једно", као и да је [REDACTED] страшно замерио што су Никола и [REDACTED] пребили [REDACTED] три године пре тога, да је Никола њу у ходнику ударио песницом у нос али да тада Никола није имао нож, као и да она није видела када је Никола сишао са спрата у приземље и да ли је имао неко оружје. Напоменула је и да критичне вечери није звала Николину мајку да јој каже шта је Никола урадио, да она остаје код тога да је после првог физичког конаткта, када су деца Николу изгурала напоље рекла "срам те било, ти њега да удариш...", односно да је то било пре него што су га изгурали напоље као и да она није видела никакву пивску флашу, да су окривљени и његов брат [REDACTED] покушали да убију њеног мужа, али не вечери убиства него вече када су истукли [REDACTED], да је то било горе на спрату, да је она видела како њих двојица скачу по њеном покојном супругу, да он то после није хтео да им опрости, а Николу је волео највише од све тројице.

На овакав исказ сведокиње окривљени је стављајући примедбу изјавио да од улазних врата у кућу по [REDACTED] па до степеништа мора да се пређе триста метара ако би се ишло око куће, јер је кућа велика и плац велики и нема логике да је он критичном приликом ишао око куће кад је могао краћим путем који није дужи од пет метара и у ком случају они не би ни могли да га виде са њиховог прозора. На скици куће и дворишта коју је урадила полиција приликом увиђаја оптужени је показао улаз у

приземље обележен са бројем 5, а са исте стране куће скицирано степениште на које је обележно "улаз на спрат" и показао на скици, лево од ова два улаза да треба да се налази кућа у којој је била сведокиња, која није ушртана, а налази се код горње ивице ове скице, па је навео да би он морао да обилази око целе куће, кроз плац а излазећи из приземља гледано на леву страну, да би га [REDACTED] видела како она описује.

Сведок-оштећена [REDACTED] потом је навела да је тачно да се њена кућа налази са горње стране, да су јој рекли да је Никола када су га први пут истерали био ван плаца, на улици, на месту отприлике где су ознаке 1 и 2, да је потом Никола са улице где је претходно био право ушао на празан део плаца и онда је дошао иза куће, на део који се види са десне стране на скици. Додала је и да ограда постоји до улице, да се то види на фотографији 4 и 5, али да нема места где је плац празан, као и да не зна зашто је Никола ишао око куће дужим путем, а не право на капију па поред улаза у кућу, па на своје степениште.

На овакав исказ сведокиње сведок [REDACTED] који је претходно испитан, тражио је реч и навео да није тачно да [REDACTED] није излазила из куће јер је он управо њу питао шта се десило, да су обоје били напољу и да му је она између осталог рекла да ју је Никола ударио.

Као и у погледу сведока [REDACTED] и [REDACTED] и из истог разлога, суд је имао у виду да су сведокиње [REDACTED] и [REDACTED] у критичном догађају претрпеле велики лични губитак, пре свега оца и мужа, као и да су се на главном претресу који је уследио након укидања прве пресуде у овом предмету детаљније изјашњавале него до тада и то посебно у погледу околности одакле је окривљени узео нож којим је убиства извршио, не кријући да им је познато какав је налог Апелационог суда у поновљеном поступку био дат судећем већу.

Сведок-оштећени [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012.године навео да је син [REDACTED] и брат [REDACTED], да је 20.02.2012.године његов брат [REDACTED] добио сина, па је тим поводом била прослава код њих у кући, да је мало попио и отишао да спава, да га је у вечерњим часовима пробудила галама, након чега је сишао у двориште и видео Николу Станишића који је био бесан. Он је пришао Николи, загрлио га, смиривао га, отишли су на улицу, помислио да су проблеми решени и вратио се у кућу, да је отишао у кухињу или купатило, где је поново чуо галаму, дошао до ходника који води од улазних врата до дневне собе и видео свог брата [REDACTED] да задигне дуксерипу, да му је крвав стомак, да оцу цури крв из предела препоне. Потом је његов брат [REDACTED] успео до дође до аутомобила, оца су ставили на задње седиште аутомобила, а [REDACTED] у гепек и одвезао их до амбуланте. Сведок је такође навео да су његов отац и Никола Станишић били у изванредним односима, истакао је одштетни захтев и придружио се кривичном гоњењу окривљеног.

Сведок – оштећени [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навео да су након повређивања оца однели до аута, да је брат сам дошао до аута и ту пао, да су ставили и брата у возило, да их је он одвезао до дома здравља који је удаљен од куће око километар, како би им указали помоћ, да је по доласку до дома здравља, око седам сати, отворио врата и видео да је отац преминуо, да је у дому здравља указивана помоћ брату, да је дана 20.02.2012.године у поподневним часовима спавао,

да је након спавања изашао у ходник куће где је затекао [REDACTED], очуха његове снаје [REDACTED], жене [REDACTED], коме је била отечена усна. Даље је навео да је питао [REDACTED] шта му је, он му је рекао да га је ударио Никола Станишић, затим је изашао напоље и видео на удаљености на око 50 метара Николу Станишића и [REDACTED] њиховог комшију, како се бију, тачније Никола је ударао [REDACTED], а [REDACTED] је говорио "Јачи сам од тебе, нећу да те бијем, дошао сам овде". Сведок је такође навео да је пришао да их раздвоји, рекао је Николи да се смири, да је постао стриц, да су потом обојица плакали, да су се договорили да се то смири, Никола је остао на улици, он га није позвао да се врати на прославу, рекао му је да ће отићи у кућу да види како тамо може да се смири ситуација. да је након пет-шест минута ушао у кућу и свима рекао да се смире, да након његовог уласка у кућу Николу није видео, да је отишао до WC или до кухиње и чуо галаму, а када је изашао, видео је у ходнику покојног оца како се држи за ногу и пада, брата [REDACTED] како диже дукс, цурела му је крв из стомака док је стајао, а да Николу тада није видео, нити га је видео након тога, да нико од чланова породице Николу није позвао да дође на ту прославу, да је сам дошао са женом и са братом [REDACTED] непозван.

Сведок – оштећени [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 27.08.2015. године навео да се придружује кривичном гоњењу окривљеног и да не истиче одштетни захтев.

Сведок [REDACTED] (раније [REDACTED]) је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012.године навела да је ванбрачна супруга Николе Станишића, да је у петом месецу трудноће, да је очевидац догађаја који се десио 20.02.2012.године у приземљу куће у Батајници, у [REDACTED] улици бр. [REDACTED], где се прослављало рођење детета [REDACTED]. Даље је навела да су млађи седели за једним столом, да је сигурна да Никола није био пијан, да је попио можда два пива, да је за другим столом седео Николин стриц [REDACTED] и када је за тај сто сео један комшија коме Никола дугује новац, Никола је сео за њихов сто, рекао комшији да нема новца, али да ће му вратити, да је у једном моменту чула [REDACTED] да оптужује Николу да је пустио брата да умре, Никола је потом опсовао [REDACTED] [REDACTED] је узвратио истом мером, рекао да ће му убити нерођено дете, потом узео салвету и чачкалице, згужвао их и тиме гађао Николу, а затим је флашом гађао Николу и погодио га изнад десног ока. Након тога је почела туча између [REDACTED] и Николе, [REDACTED] су убрзо стигли у помоћ синови, осим сина [REDACTED], сви заједно су тукли Николу, одвлачили га напоље у двориште где су га такође тукли, одвлачили га до улице где су наставили да га туку, а [REDACTED] му је претио да ће га избацити из куће. После тога, [REDACTED] и његови синови су се вратили у кућу и њој нису дозволили да изађе, али се након пар минута вратио Никола јер су му у кући остали мобилни телефон, лична документа и јакна, па када је Никола крочио у кућу и био у ходнику, на њега су насрнули [REDACTED] и сви поменути синови, почели да га туку, оборили га на земљу, [REDACTED] му је клечао на грудима, а Никола је док је лежао на поду и док су га сви ударали, успео са стола да узме један кухињски нож и убо [REDACTED] у ногу. Сведок је навела да није видела моменат када је Никола убо [REDACTED], да је настала пометња, да јој је тада пришао [REDACTED] и почео да је удара по глави и стомаку, али да су је спасли од њега [REDACTED] и [REDACTED] супруга, да је Николин брат [REDACTED] помагао Николи да се придигне са пода, па су сво троје напустили кућу, Никола је позвао са говорнице своју мајку, испричао је шта се десило, договорили се да се нађу у Крушевцу, да су њих троје отишли аутобусом. У Крушевцу је променио гардеробу коју му је мајка понела, рекла му је да је сазнала да

су [] и [] преминули, предложила му да се преда у полицију, што је он исте ноћи и учинио. Такође је навела да је Никола када се други пут вратио у кућу био на вратима између врата и дневне собе, а након што јој је предочена фотографија под редним бројем 21, изјавила је да је Никола узео нож са стола који се налазио кроз десно уза зид на поменутој фотографији.

Сведок [] (раније []) је у свом исказу на главном претресу дана 22.10.2012. године навела да у свему остаје при свом исказу из претходног поступка од 14.03.2012.године и додала да је њен, тада невенчани супруг Никола Станишић, ударио [] ножем у ногу, да је њу [] ударио два пута песницом у главу, услед чега је пала, да је потом шутнуо ногом у стомак, да је Никола када је пао на земљу, махао ножем и тада убо [] у ногу, да му је после тога [] отео нож из руке и кренуо ка Николи да га убоде, да је вриштала, да је Ненад бацио нож и почео њу да удара, да је видела да је Николин рођени брат, [] повукао Николу ка излазу и да су изашли из куће, а њој је [] помогла да устане, након чега је узела Николину јакну и изашла за њим напоље. Даље је навела да је до првог конфликта између [] и њеног супруга дошло док су седели за столом, да је видела да [] гађа њеног супруга чачкалицама завијеним у салвету, а потом га гађа празном пивском флашом стакленом од пола литра у главу и погађа га у главу, да је након овог гађања од стране [], њен супруг Никола био изгуран из просторије, да се туча наставила у ходнику, у дворишту и на улици, да су Николу тукли [] и [] да се током те туче у дворишту уплашила, вратила се у кућу да узме свој телефон, Николину јакну и новчаник, да јој [] није дао телефон, већ га је разбио, а [] и [] јој нису дозвољавали да изађе из куће, да је Никола покушавао да уђе у кућу, тачније нормално је ушао у кућу и ту се десило то што је описала. Сведок је такође навела да је видела да је Никола узео нож са првог стола у соби у којој се славље дешавало, да је из лежећег положаја убо [] у ногу, а да је [] тада био у стојећем положају.

Сведок [] (раније []) је у свом исказу на главном претресу дана 15.07.2013. године навела да у свему остаје при исказима из претходног поступка од 14.03.2012. године и са главног претреса 21.10.2012.године, с тим што је додала да је само једном изашла напоље и то је било када је кренула туча и свађа, да се вратила само како би узела своја документа и личне ствари, да се у моменту када је дошло до употребе ножа, налазила поред свог супруга Николе Станишића на вратима између ходника и дневне собе, да је њу те вечери тукао [], да је она покушавала да га склони са Николе, вукла га, а он је њу ударио два пута песницом у главу са леве стране, од којих удараца је она пала на под, па јој је помогла [] да устане. Даље је навела да је [] тада рекла [] „зашто је удараш, видиш да је трудна“, да не може да се сети где је тачно био [], да јој се чини да је повукао Николу да устане са пода у тренутку када је њу [] ударио, да није заједно са [] држала врата, да је [] био у стојећем положају када је ударио, а Никола у лежећем положају, да је она после тог догађаја, можда два-три дана, ишла на преглед код лекара у Дом здравља у Батајници, да лекар није констатовао никакве повреде, а она је лекару рекла какве је повреде задобила.

Пошто је сведоку – оштећеном [] предочен исказ сведока [] [], сведок је изјавио: „Она лаже“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока – оштећеног [REDACTED] [REDACTED] сведок је изјавила: „То није тачно, он је мене ударао“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ из претходног поступка у делу у коме је навела „Након убадања нисам видела моменат када је Никола убо [REDACTED] Настаје пометња, а мени тада прилази [REDACTED] и почиње да ме удара по глави и стомаку и од њега ме спашава [REDACTED] и [REDACTED] супруга“, сведок је изјавила да не може тачно да се сети, да су сви били ту, да зна сигурно да јој је помогла [REDACTED] супруга, да је [REDACTED] њу ударио и ногом по стомаку, али са леве стране, да то малопре није рекла, јер се није присетила, да је првенствено због тог удараца у стомак са леве стране отишла код гинеколога у Дом здравља у Батајници, али да никаква повреда није констатована, да не може тачно да се сети да ли је [REDACTED] био обувен или бос у тренутку када је шутнуо са стране у стомак.

Пошто је сведоку – оштећеном [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] [REDACTED] сведок је изјавио: „[REDACTED] лаже“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока – оштећеног [REDACTED] [REDACTED] сведок је изјавила: „Није тачно, никаква врата нисам држала“.

Приликом суочења сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] (раније [REDACTED] сведок [REDACTED] је гледајући у очи сведока изјавила: „Ти си био на Николи док је лежао на поду и ја сам га вукла да га не убијеш“, а сведок [REDACTED] је гледајући је у очи изјавио: „А где си ти била, испред мене или иза мене?“ потом је сведок [REDACTED] изјавила: „Била сам иза тебе“ сведок [REDACTED] је изјавио: „За шта си ме вукла?“ сведок [REDACTED] је изјавила: „Вукла сам те за мајицу отпозади и ти си устао, окренуо се ка мени и ударио ме песницом у главу два пута“, сведок [REDACTED] је изјавио: „То није тачно“, а сведок [REDACTED] рекла: „Ти си после тога одлазио код моје мајке у радњу и рекао да си ме ударио“, након чега је сведок [REDACTED] рекао: „Ти лажеш, од старта лажеш“, а сведок [REDACTED] рекла: „Исто колико и ти лажеш“.

Приликом суочења сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] (раније [REDACTED] сведок [REDACTED] је гледајући у очи сведока изјавио: „Колико сте пута [REDACTED] излазили из куће?“, а сведок [REDACTED] гледајући у очи сведока изјавила: „Једном“, потом је сведок [REDACTED] питао: „Одакле је Никола дошао са ножем?“, а сведок [REDACTED] рекла: „Није дошао са ножем, узео га је са стола“, па је сведок [REDACTED] питао: „Јесам ли ја икога тукао?“, а сведок [REDACTED] рекла: „Ниси, ти ниси“, после чега је сведок [REDACTED] изјавио: „Ја сам те молио на улици да се не враћате у кућу, тебе сам највише молио“, а сведок [REDACTED] изјавила: „Ниси, ја тебе нисам ни видела, тукли сте га сви, не сећам се да ли си га ти тукао“, па је сведок [REDACTED] питао: „Да ли си видела нож којим је он убо мог оца и брата?“, а сведок [REDACTED] рекла: „Нисам“, потом је сведок [REDACTED] питао: „Да ли си видела колико је крви било?“, а сведок [REDACTED] одговорила: „Нисам и не занима ме“, па је сведок [REDACTED] рекао: „Е, па дабогда те ни за твоје не занимало. Где си се налазила када сам му ја отимао нож?“, а сведок [REDACTED] изјавила: „Ја тебе уопште нисам видела тада, видела сам само [REDACTED]“, па је сведок [REDACTED] питао: „Кад си пала, како си успела да трчиш после тога?“, а сведок [REDACTED] рекла:

„Ја сам трчала јер сам се плашила да ме не убијете, [REDACTED] је претила да ће ме убити. Шта сам вам ја крива да мене ударате?“, после чега је сведок [REDACTED] још једном питао: „Да ли сам те ја ударио? Сада натим за оцем и братом“.

Сведок [REDACTED] (раније [REDACTED]) је у свом исказу на главном претресу дана 19.04.2016. године навела да у свему остаје при својој изјави из претходног поступка од 14.03.2012.године и са главног претреса од 16.07.2012., 22.10.2012.године и 15.07.2013.године, с тим да је на питање тужиоца одговорила да је у тренутку повређивања пок. [REDACTED] Никола био у лежећем положају, да је лежао на левој страни, да му је нож био у десној руци, да је тим ножем махао у страну, лево-десно, да је [REDACTED] био у стојећем положају, њему окренут лицем и усправљен, да су тада Николу тукли ногама да је он због тога и пао на земљу и узео нож са првог стола који је био најближи улазу, пошто се све издељавало поред врата. Објаснила је да је Никола лежао на земљи, преко своје руке у моменту убадања [REDACTED], док је [REDACTED] стајао поред [REDACTED], да су сви шутирали Николу, да је у том тренутку она била иза Николе одмах поред њега. На питања браниоца изјавила је да она зна како је изгледао Николин стан јер је живела у њему пар месеци када су се верили, да је у стану била једна угаона гарнитура, брачни кревет и орман гардеробе али да није било ни купатила ни кухиње нити никаквог прибора. Напоменула је и да је она само једном изашла напоље из куће док се све ово дешавало, да је тада кренула туча, да се туча дешавала и напољу у дворишту и на улици, да се она само једном вратила у кућу да узме своју јакну која јој је тамо остала, да је Никола ушао за њом, и да је онда опет настала гужва унутра. Додала је и да је после свега [REDACTED] помогао Николи да устане са пода, пошто је Никола био сав крвав, да је њу [REDACTED] два пута ударио у главу, да ју је ударио и ногом у њен леви бок и да су потом сво троје отишли аутобусом за Крушевац, а Николина мајка им је рекла које су последице свега овога. Како је у Крушевац отишла без иједног личног документа није ни могла да иде код лекара и а у вези са повредама које је описала. Објаснила је и да је пошто се вратила у Батајницу и [REDACTED] јој донео документа. Након тога на питања председника већа додала је да докторки-гинекологу код које је ишла због трудноће је рекла шта се десило, али она се није бавила тим њеним повредама, јер је имала једну модрицу на челу са леве стране, одмах до линије косе. Навела је и да не зна зашто ју је [REDACTED] ударио, да је могуће да је то урадио зато што је помогла Николи да устане, да је нико други од [REDACTED] није ударио, да ни [REDACTED] није рекао ништа када ју је ударио, да [REDACTED] нико није нападао, да је за та два месеца колико је живела код Николе у стану ту живео и [REDACTED], да је било довољно соба за све, да она није имала кључ од стана, да се стан није закључавао и да су му сви имали приступ, да она од стана у приземљу није имала кључ и да су тамо ишли када их позову, да су иначе скоро сваки дан по позиву ишли доле у приземље, без неког посебног повода, да су се дружили, да у Николином стану није било судопере, ни шпорета, нити било ког кухињског намештаја, нити прибора а да у купатилу није било воде, нити било чега другог, да се она купала код својих, да је за тоалет ишла у приземље као и за потребе у кухињи. Објаснила је и да је [REDACTED] у то време доста времена био код мајке на Косову, да је он у том стану проводио најмање времена, да за та два месеца она није присуствовала никаквом конфликту или свађи са осталима, иако су скоро сваки дан били заједно, да зна да је пар пута стриц звао Николу на телефон и да му је свашта рекао, да се то дешавало када су Никола и она били код њених, да је она то закључила по разговору, да се Никола у тим тренуцима мало склањао од ње и да су они више времена били код њених него у Посавској. Критичног дана [REDACTED] је дошао код њих на спрат и позвао

Николу и њу на прославу јер му се родило дете, да им није баш рекао да сиђу доле, већ им је јавио а они су подразумевали да су позвани али да нису носили никакав поклон и да је већ било гостију када су они сишли. Додала је и да је Никола пришао столу где су били пок. [REDACTED] и [REDACTED], да је потом дошло до свађе, да је пок. [REDACTED] гађао флашом Николу у главу, да га је погодио, да је потом настала гужва, да су сви сви су скочили и почели да туку Николу.

Пошто су сведоку [REDACTED] предочене фотографије Ф23 и Ф 24 рекла је да је у питању предметни нож који је био доле из њиховог сервиса, од [REDACTED] и [REDACTED]. На Ф 21 показала је сто са клупама са десне стране фотографије где су седели [REDACTED] и [REDACTED], да је она седела за столом који се види на левој страни фотографије и то тако да је лицем била окренута према том столу где су били [REDACTED] и [REDACTED] који су седели за супротним столом леђима ка зиду. На Ф 16 показала је место код врата са леве стране фотографије где се све дешавало, а што се види и на Ф 19. На Ф 10 види се улаз на приземље, а улаз на спрат се не налази са те стране већ из дворишта, а ка њему се иде са леве стране кад се крене у правцу овог улаза у стан у приземљу. Напоменула је и да је те вечери иначе падао снег, који се види, да она није видела тренутак када је убоде [REDACTED] да се то десило пре него што је убоде [REDACTED] да је она видела да [REDACTED] стоји, да су Николу док је лежао тукли ногама [REDACTED] и [REDACTED], а да није видела да ли је то [REDACTED] радио. Додала је и да је по уласку са Николом у ту собу у приземљу, видела да је већ било постављено, да је било и алкохола, да је [REDACTED] био пријатељ са пок. [REDACTED] да је њему Никола дуговао неке паре, да је вероватно Никола пришао столу да нешто каже [REDACTED] и да се потом све издежавало. Истакла је да остаје код тога да је [REDACTED] Николи клечао на грудима, али у једном моменту и то после убадања [REDACTED].

Пошто су сведокињи предочене фотографије, на Ф 20 и Ф 21 показала је место на коме је био нож који је Никола узео, на Ф 20 је сто са леве стране, на Ф 21 сто који се види на десној страни. Објаснила је да је Никола узео нож са тог стола, да су трагови крви код врата, али у ходнику или предсобљу, да су столови у тој просторији стајали овако како се на фотографији виде, да их нико није померао, осим можда да су се столови померили од те гужве када је настала, да је Никола већ био оборен када је тај нож дохватио, да није ходао до њега да би га узео, да су се Никола и [REDACTED] свађали, да се више не сећа да ли је Никола опсовао [REDACTED], како стоји на записнику од 14.03.2012.године, да се више не сећа ни да ли је [REDACTED] њему узвратио истом мером и да рекао да ће му убити нерођено дете, да је имала утисак да је [REDACTED] пијан, да после овога нож није остао код Николе, али да није видела тачно шта се десило.

Пошто је сведокињи предочен исказ од 22.10.2012.године у делу у коме је навела да је пошто је Никола убо [REDACTED] у ногу [REDACTED] му је отео нож из руке, кренуо ка Николи да га убоде, да је она вриштала, а да је [REDACTED] бацио нож и почео да је удара, навела је да је било тако, да се сећа да је [REDACTED] тај нож бацио ка вратима, у правцу даље од њих. Напоменула је и да је стрину [REDACTED] видела у почетку, али да је није видела после када је настала гужва као и да са њом ништа није разговарала.

Сведок [REDACTED], рођени брат окривљеног, који се није користио својим правом из члана 94 ЗКП, је у свом исказу на главном претресу дана 04.12.2012. године навео да повремено долази у Батајницу, у ул. [REDACTED] број [REDACTED] да живи на Косову, да је

дана 20.02.2012.године био у Батајници на наведеној адреси, да је око 13,00-14,00 часова сишао доле и чуо да је његов брат од стрица добио дете, да је у том делу куће био све до 19,00 часова, да је током његовог боравка тамо све било мирно, осим што је [REDACTED] опсовао једног комшију, да је био присутан и његов брат Никола Станишић, да није било никаквих инцидената, да је око 19,00 часова отишао на спрат јер је мало више попио, да је у једном моменту зачуо галаму на улици, сишао доле да види шта се дешава и кроз прозор видео у соби у којој се одиграло славље стрица [REDACTED] браћу [REDACTED] и [REDACTED]. Даље је навео да су његов стриц [REDACTED] и [REDACTED] хтели да се потуку, да су [REDACTED] и [REDACTED] покушавали да их раздвоје, је [REDACTED] говорио стрицу "због чега увек правиш проблеме", а да је [REDACTED] рекао [REDACTED] "где да дижеш руку на оца", да је затим ушао у собу у којој је било славље, да га је [REDACTED] шутнуо ногом у задњицу, да је он изашао напоље и питао стрину шта се десило, а она му је рекла да ју је Никола ударио. Потом је изашао напоље, пришао Николи и он га је тада ударио два пута, питао га је због чега га удара, а он му је рекао "ко си ти", потом је стао са стране са једним комшијом, видео да је Никола кренуо да се враћа у двориште и у једном моменту зачуо речи "дајте га у кола". Сведок је такође навео да је пришао кући и док је стајао напољу видео свог стрица наслоњеног на зид у ходнику куће и стрица који говори "могу ја сам", да мисли да је стриц стајао ослоњен на десну ногу држећи се десном руком за зид, али да није сигуран, да је у његовој близини стајао [REDACTED] са његове леве стране, који му је пришао, с тим што не зна да ли га је загрлио или га држао под руку, да је за то време његов брат Никола лежао на поду удаљен од њих два-три метра у згрченом положају, руке су му биле у таквом положају да је шаке држао изнад главе, а лактове испод лица, колена су му била савијена и тукао га је [REDACTED] који је клечао на коленима поред Николе и ударао га песницама у пределу главе и леђа, да не зна колико је пута [REDACTED] ударио Николу, да не може да определи колико је то трајало временски, да се када је видео [REDACTED] ослоњеног од зид, налазио испред куће, удаљен од улазних врата четири-пет метара, да је био на вратима, односно на пола метра од улаза, док је [REDACTED] тукао Николу и удаљен од њих два-три метра, да не зна колико је широк ходник у коме се све дешавало, да је за време док је [REDACTED] тукао Николу, снајка [REDACTED] покушавала да их раздвоји, да је у једном тренутку [REDACTED] из клечећег положаја ударио [REDACTED] песницом у стомак и једном песницом у главу, да се [REDACTED] саплела и пала, а [REDACTED] невенчана жена [REDACTED], и [REDACTED] жена, су говориле "немој да је удараш, она је трудна". Сведок је изјавио да је он потом ушао у ходник, гурнуо [REDACTED] подигао Николу са пода и изгурао га напоље, да он лично није био у сукобу са [REDACTED], али да се након очеве смрти дешавало да стриц дође пијан и туче њих тројицу и мајку, да он сада не прича са [REDACTED] и [REDACTED] да од овог догађаја нису у контакту, да је покушао да са њима ступим у контакт, али да они нису хтели. Сведок је даље навео да је тог дана док је био на весељу, из пиштоља пуцао [REDACTED], да је код њих у кућу долазио Центар за социјални рад, због бројних малтретирања од стране стрица, да је мајка отишла од куће и преудала се, а њих тројица су остали са стрцем у кући, да је од тренутка када му је брат упутио речи "ко си ти", до тренутка када се брат запутио у кућу, протекло минут-два.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу дана 15.07.2013. године навео да у свему остаје при исказу са главног претреса од 04.12.2012.године, с тим што је додао да је конкретном приликом на славље сишао сам, да га нико није позвао, да је обичај када се нешто деси да дође ближа родбина, да он лично није учествовао

ни у каквом конфликту, осим што га је [REDACTED] неколико пута ударио, тако што га је шутнуо једном у задњицу из чиста мира, након чега је изашао напоље, да је у дворишту стрину питао шта се дешава, а стрина му је рекла да ју је Никола ударио, да је после тога отишао на улицу, где је био Никола, који га је из чиста мира ударио једном или двапут песницом у главу, он га је смиривао, ухватио га је с леђа и рекао сам му „ја сам [REDACTED], он на то није реаговао. Сведок је даље навео да су затим дошли [REDACTED] и [REDACTED] да га је [REDACTED] из чиста мира, три до четири пута ударио у пределу леђа, а [REDACTED] му је рекао „зашто то радиш, шта ти је он радио“, да он није био у унутрашњости куће у тренутку убадања, да је док се налазио напољу, зачуо да неко виче „дајте кола“, тада је кренуо ка кући и видео Николу да лежи на поду, [REDACTED] је био над њим, у том моменту је пришла његова снаја [REDACTED] и покушавала да их раздвоји, а [REDACTED] је из клечећег положаја ударио једном или двапут [REDACTED] песницом у главу. Сведок је такође навео и да тада [REDACTED] није видео, а да су [REDACTED] и [REDACTED] стајали ту са стране. Сведок [REDACTED] је изјавио и да нема медицинску документацију о ударцима које је задобио те вечери јер није хтео да иде код доктора, да је тога дана пио алкохол, али нема представу колико, да је почео да пије око четири сата поподне бамбус (кока колу и црно вино), да је одспавао, али не зна тачно колико сати, ни када, да није падао и није главом ударао по бетону, да је пао на снег само када је кренуо да спава.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ са главног претреса 04.12.2012.године у делу у коме је навео „[REDACTED] је из клечећег положаја ударио [REDACTED] песницом у стомак и једном песницом у главу“, сведок је изјавио да не може тачно да се сети.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ са главног претреса 04.12.2012.године у делу у коме није помињао ударце које је он задобијао, а које данас наводи пред судом, сведок је изјавио: „Ја сам то рекао, али можда Ви то нисте записали“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] са главног претреса од 15.07.2013. године, сведок је изјавио: „Не знам тачно“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] сведок је изјавио: „Он лаже, није тачно да је отац рекао „добро ми је“, то је рекао [REDACTED]“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] сведок је изјавио: „Ја остајем при свом исказу. Ја сам могао да видим све што се десило и не могу да заборавим оно што сам видео“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED] сведок је изјавио: „У тренутку када сам отимао нож из руке Николе Станишића, из мене су били [REDACTED] и [REDACTED] и њих двоје нису покушавали да смире Николу, односно да му узму нож из руке, он је махао рукама и покушавао да убоде [REDACTED] у ребра, ја сам стао Николи на руку, а они су за то време вукли [REDACTED] са Николом. Ја лично нисам никаква врата држао на која је покушавао да изађе Никола“.

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ сведока [REDACTED]

сведок је изјавио: „Ја нисам видео да Никола Станишић маши било каквим ножем, био је у згрченом положају и држао је руке иза главе. Нож нигде нисам видео“.

Приликом суочења сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED] сведок [REDACTED] је гледајући у очи сведока изјавио: „Реци [REDACTED], па је сведок [REDACTED] гледајући га у очи изјавио: „Кажи брате“, а сведок [REDACTED] рекао: „Ми нисмо браћа“, док је сведок [REDACTED] рекао: „За мене ћемо увек бити браћа“, а сведок [REDACTED] изјавио: „Реци одакле је Никола донео нож?, после чега је сведок [REDACTED] одговорио: „Ја нисам видео одакле је он донео нож“, па је сведок [REDACTED] питао: „А како си ти чуо да је неко тражио да се обезбеде кола?“, после чега је сведок [REDACTED] рекао: „Чуо сам док сам био напољу“, сведок [REDACTED] је питао: „Ко је отео нож Николи?“, после чега је сведок [REDACTED] рекао: „Ја то нисам видео“, сведок [REDACTED] каза: „Јеси ли ти рекао Николи бежи колико те ноге носе?“, сведок [REDACTED] је одговорио: „Нисам“.

Приликом суочења сведока [REDACTED] и сведока [REDACTED], сведок [REDACTED] је гледајући у очи сведока питао: „Ко је тебе позвао на весеље, ко је теби дао позивницу?“, а сведок [REDACTED] негледајући га у очи одговорио: „Колико се сећам два-три дана пре рођења твог детета, ти си ми рекао да ћемо сести када се дете роди, а тога дана ја сам лично сам сишао на прославу“, након чега је сведок [REDACTED] питао: „Непозван?“, а сведок [REDACTED] одговорио: „Да“, па је сведок [REDACTED] питао: „Где си се ти налазио кад је Никола убо тату и [REDACTED]?“, а сведок [REDACTED] одговорио: „Био сам напољу, када сам ушао у ходник, видео сам тебе у клечећем положају над Николом, а чичу и [REDACTED] како стоје“, после чега је сведок [REDACTED] питао: „Јеси ли ти био иза мене?, а сведок [REDACTED] изјавио: „Не, ти си био лицем окренут улазним вратима и видео сам да си ударио једанпут или два пута [REDACTED] руком“.

Сведок [REDACTED] свом исказу на главном претресу дана 19.04.2016.године навео је да у свему остаје код исказа који је дао на записнику од 04.12.2012.године, с тим што хоће да каже да се зна да је рекао да је чуо галаму, да је сишао доле и видео да се пок [REDACTED] и [REDACTED] нешто свађају, а да су их смиривали [REDACTED] и [REDACTED] да је тада [REDACTED] рекао [REDACTED] „како то на оца диже руку, а [REDACTED] оцу [REDACTED] зашто ти увек правиш...“ Истакао је и да је чуо [REDACTED] како каже да ће их убити, да је знао да он има пиштољ и да је због тога отишао. На питање тужиоца рекао је да у моменту када је дошао није одмах приметио ни повреде ни крв ни на коме, осим да је Никола имао неку посекотину изнад или испод ока, да је видео Николу у полусавијеном положају са рукама изнад главе, да су му ноге биле савијене у коленима, и то у лежећем положају, да је [REDACTED] оца ухватио под руку, да је [REDACTED] клечао поред Николе, да је некако био над њим, пошто је Никола лежао, а [REDACTED] је ударао Николу, да их је он раздвојио и да је потом Никола ударио снајку. Пре овога био је на спрату и нико други није био горе осим њега, нити је после ишао горе. Напоменуо је на питања браниоца да је знао да [REDACTED] има пиштољ јер је пуцао из њега на весељу кроз прозор, да не зна чији је то пиштољ и ко га је донео, да је њему требало минут до два да сиђе са спрата, да је питао стрину шта се десило, да је и њега Никола ударио после напољу, у дворишту, да не зна због чега и да га за 25 година никада није видео у таквом стању. Додао је и да је [REDACTED] тала већ пар месеци живела са Николом, да су више времена проводили код њених и да би ту у кући само преспавали, да у том

стану није било никакве кухиње, прибора и слично, да се он углавном хранио у пекари, као и да је и сада у том стану таква ситуација. Објаснио је да је након свега што се десило, а пошто је видео пиштољ код [REDACTED] он рекао Николи да могу да их убију и да је најбоље да оду у Крушевац, да односи између њих седморице браће [REDACTED] нису били увек добри, али да је стриц био нека друга прича, да је знао да се напије и да их малтретира, а да је у Крушевцу у једном локалу, где је свратио да попије воде, на телевизији, на вестима, видео и чуо шта се све десило.

Једини сведок у овом поступку који није из породице [REDACTED] звани [REDACTED] је у свом исказу у претходном поступку 14.03.2012.године навео да је очевидац догађаја који се десио 20.02.2012.године у Батајници у [REDACTED] улици бр. [REDACTED] да је поводом прославе рођења детета дошао између 18,00 до 18,30 часова, да је преко пута њега седео за столом [REDACTED] да је у једном моменту поред њега сео Никола Станишић који му је дуговао неки новац, али да те вечери нису причали о томе, загрлио га је и нешто му у шали рекао, што се [REDACTED] очигледно погрешно учинило, па је прекорио Николу рекавши да је он његов гост. Даље је навео да су [REDACTED] и Никола почели да се препиру, да је Никола први ударио [REDACTED] да је он скочио и стао између њих двојице, да су они упућивали једно другом ударце преко њега, [REDACTED] се прикључио убрзо његов син [REDACTED] да није видео да је Николу [REDACTED] ударио, да је он успео да изведе Николу из дворишта и да га је смиривао, да му је Никола рекао да се смири да ће отићи кући да промени јакну, да је он остао у дворишту и да није видео моменат када се Никола вратио у кућу, да није био у кући када је Никола убо [REDACTED] и [REDACTED] и да се на те околности не може изјашњавати.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу 16.07.2012. године навео да је те вечери 20.02.2012.године био под дејством алкохола, и да је зато истражном судији рекао да је, колико се сећа, Никола први ударио [REDACTED], да су те вечери Никола и он разговарали, да му је Никола нешто рекао, али не зна шта, а [REDACTED] је рекао да је он његов гост, [REDACTED] и Никола су се споречкали, а [REDACTED] је рекао Николи да изађе напоље и да оде. Даље је навео да је туча започела у просторији у којој је било славље, а наставила се у ходнику, да он не зна тачно ко је у тучи учествовао, да их је раздвајао, да је био лицем окренут према Николи, да је Никола њих ударао рукама, а тих неколико људи који су били иза њега су ударили Николу, да не зна ко је тачно био међу тим људима, да је био пијан и окренут леђима, да мисли да је [REDACTED] дошао сам до аута, да је потом пао, па су га унели у гепек возила, да мисли да је и [REDACTED] дошао сам до аута, да се дружио са [REDACTED] али да не зна ништа о његовим породичним односима. Сведок је такође навео да је прошле године позајмио Николи Станишићу 400 евра, да није видео да је те вечери [REDACTED] ударио пивском флашом Николу у главу и да током инцидента није видео Николину супругу [REDACTED]

Пошто је сведоку [REDACTED] предочен исказ са записника од 14.03.2012.године, сведок је изјавио: „Онда је било тако како сам рекао код истражног судије, да сам ја извео Николу из куће и смиривао га”.

Сведок [REDACTED] у свом исказу са главног претреса дана 19.04.2016.године навео је да у свему остаје код свог исказа од 14.03.2012.године код истражног судије, као и на главном претресу дана 16.07.2012.године, с тим што је

додео да се ради о породичној трагедији, да је међу њима годинама било тако, да је критичном приликом било пуно људи, пуно алкохола, да се десило шта се десило. На питање тужиоца изјавио је да се он више не сећа како је расправа почела, да је тачно да је Никола њему неки новац дуговао, да му није ни пришао посебно пријатељски ни непријатељски, да је хтео чисто да нешто разјасне око тога, да су потом они почели да се ударају, да је он стао између њих, да је преко његове главе Никола добијао ударце и узвраћао их. Додао је и да је Никола тада био у припитом стању, да је био видно узнемирен тиме што се дешавало, да су изашли и остали, да је настао метеж, да су они ударце размењивали преко његове главе и унутра и напољу, да су он и други гости који нису чланови породице остали у дворишту, да су причали о томе шта се десило, да се потом десило убиство али да они то нису видели. Напоменуо је и да он не тврди да је видео Николу да поново из дворишта улази у кућу, да је био мрак, да је још док су били унутра видео да је Никола крвав по лицу, по глави. На питање браниоца изјавио је да је пре свађе у соби било 20-30 људи, и да је соба била пуна. Објаснио је на питање председника већа да су у породици [REDACTED] владали лоши односи и незадовољство још од како је Николин отац погинуо, да су се свађали због куће и имања, да он тим свађама раније није присуствовао али да је из приче чуо да је међу Николом и пок. [REDACTED] било више свађа и препирки, као и између пок. [REDACTED] Николиног рођеног брата, и стрица [REDACTED] и да он није чуо да су [REDACTED] синови у томе учествовали. Додао је и да је на месту на коме је он стајао критичном приликом није морао да види сваког ко излази из куће на врата у двориште, да се сећа да је видео [REDACTED] још живог како сам долази до аута, да је након тога изгубио свест, да су га ставили на задње седиште кола, да не зна где је Никола био у том тренутку, да [REDACTED] уопште није видео, да је пре свађе он седео за истим столом са [REDACTED] да су седели један наспрам другог, да је Никола пошто је пришао њиховом столу сео поред [REDACTED] а наспрам њега, да је [REDACTED] мерио Николи што помиње дуг, да је рекао да је он ту присутан као његов гост и да је потом дошло до препирке између њих. На изричито питање председника већа да ли је пок. [REDACTED] гађао празном пивском флашом Николу у главу и погодио га, одговорио је да јесте. Могуће је да су се у том тренутку Никола и [REDACTED] раздвојили, и да нису седели један поред другог, да није сигуран, али да је могуће и да је Никола пришавши њиховом столу сео поред њега, а не поред Станимира, па да га је Станимир гађао преко стола.

Пошто је сведоку предочен део његовог исказа са записника са главног претреса од 16.07.2012.године у делу у коме је навео да он није видео да је те вечери [REDACTED] ударио пивском флашом Николу у главу, рекао је да је онда тако и било и да је он био пијан у том тренутку.

Код овако различитих описа критичног догађаја, а посебно за тренутак наношења смртоносних повреда, ради утврђивања чињеничног стања, као и објективне оцене наведених сведочења, суд је наредио и извођење судско-медицинског вештачења.

Из обдукционог записника Института за судску медицину "Милован Миловановић" бр.С-0117/2012 од 21.02.2012.године за покојног [REDACTED] утврђено је да је смрт насилна и наступила усред искрварења из просечених крвних судова дуж канала убодине трбуха нанесене шилком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем, да је рана у доњој десној четвртини предње стране трбуха, са средишњим делом на око 102 цм изнад равни табана и 12 цм удесно од предње средње уздужне линије тела, као и на око 5 цм изнад нивоа средине пупка, налази се

косо с десна улево и одозго наниже положена рана чунастог облика промера 23x10 мм, која је по примицању ивица и страна чврстог изгледа дужине 27 мм; ивице и стране ране су равне и крвљу неподливене, горњи односно спољашњи угао ране је зацепљен, а доњи односно унутрашњи угао је засечен, рана се каналом продужава у поткожно ткиво у непосредној околини спољашњег угла ране, у појасу ширине од 3 мм а у непосредној околини унутрашњег угла у појасу ширине од 8 мм, кожа је крвљу подливена, бледо модрикаста, улазни отвор убодине која се каналом продужава кроз предњи трбушни зид у трбушну дупљу, наставља се кроз десну половину затрбушног простора, где се и завршава, а у пределу дна овог канала је засечена десна спољашња бедрена артерија, у трбушној дупљи око 600 цм течне и мањим делом млитавозгрудване тамноцрвене крви, зидна и дробна трбушница у очуваним деловима глатке површине, правац канала убодине је од напред уназад, одозго наниже и с десна улево.

Из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића из марта 2012. године утврђено је да је [REDACTED] задобио убодину трбуха која је нанета шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем, да нож на фотографијама број 22, 23 и 24 по облику и карактеристикама сечива одговара оруђу којим је могла бити нанета описана убодина, да је у каналу убодине засечена десна бедрена артерија из које је [REDACTED] искрварио до смрти, да је правац канала убодине био од напред пут назад, одозго наниже, здесна у лево, да се према облику углова ране закључује да је оштрица сечива била усмерена према доле.

Из обдукционог записника Института за судску медицину "Милован Миловановић" Медицинског факултета у Београду С.116/2012 од 21.02.2012.године утврђено је да је смрт [REDACTED] насилна, да је наступила услед искрварења и пресечених крвних судова дуж канала убодине десне бутине нанесене шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, највероватније ножа, да је рана у пределу споја предње и унутрашње стране десне бутине таква да је улазни отвор убодине која се каналом наставља кроз поткожно и мишићно ткиво у којем се завршава, а у пределу канала засечени су десна бутна артерија и вена, правац канала убодине је од напред назад, одозго наниже, слева лако удесно.

Из напред наведеног налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића утврђено је да је [REDACTED] задобио убодину десне бутине која је нанета шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем, да нож на фотографијама број 22, 23 и 24 по облику и карактеристикама сечива одговара оруђу којом је могла бити нанета описана убодина, да су у каналу убодине засечене десна бутна артерија и вена из којих је [REDACTED] искрварио до смрти, да је правац канала убодине био од напред пут назад, одозго наниже, слева лако удесно, да се према облику углова ране закључује да је оштрица сечива била усмерена према унутрашњој страни бутине.

Из исказа судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића датог на главном претресу 26.03.2013. године утврђено је да је врло могуће на основу детаљних описа убодних рана датих у обдукционим записницима за покојног [REDACTED] и покојног [REDACTED] изгледа ножа којим су исте убодне ране нанесене, реконструисати међусобни положај окривљеног и покојних у моменту када су убодне ране наношене, да је убодна рана код [REDACTED]

нанета у предео десне половине предњег трбушног зида, тачније његове доње десне четвртине и у каналу ране, на њеном дну, виђена је засечена десна бедрена артерија, што имајући у виду да је дужина сечива 11 цм, говори о томе да је рана нанесена једним убодом у описани поменути предео трбуха у положају сечива окренутим наниже, где је сечиво готово целом својим дужином убодено у трбух, јер је на дну убодине врхом сечива засечена десна бедрена артерија из које је покојни [REDACTED] искрварио до смрти, да је [REDACTED] рану задобио у пределу десне бутине на споју предње и унутрашње стране, која је нанесена једним убодом ножа, чије је сечиво било окренуто наниже, односно према унутрашњој страни бутине и у каналу ране пресечена су оба централна крвна суда десне бутине, артерије и вена femoralis, из које је покојни врло брзо искрварио до смрти. Из исказа вештака је даље утврђено да је [REDACTED] повреда нанета док је био у међусобном положају лицем у лице са окривљеним, са руком у водоравном положају испруженом према [REDACTED], да су обојица били у стојећем положају, имајући у виду канал убодине коју је задобио [REDACTED] односно његов правац пружања наниже, као и чињеницу да је на дну канала засечена десна бедрена артерија која се на самом преласку кичменог стуба у малу карлицу, односно коштане структуре мале карлице, одваја од аорте и прелази у дупљу мале карлице, да је [REDACTED] повреду задобио или у положају док се налазио лицем у лице са окривљеним, да се не може искључити ни могућност да је окривљени био у паду, када је дошло до наношења убодине у предео бутине [REDACTED], да је обзиром на правац канала ране [REDACTED] она могла да буде нанета из истог положаја у коме се окривљени налазио у моменту наношења убодне ране [REDACTED], али да се не може искључити могућност да је окривљени након наношења повреде [REDACTED] могао да буде гурнут или да изгуби равнотежу и да ту исту повреду нанесе у паду, да је имајући у виду правац канала ране седећи положај окривљеног Николе Станишића приликом наношења повреде [REDACTED] мало вероватан, јер би у том случају, имајући у виду да је [REDACTED] у том моменту највероватније стајао, правац канала ране био хоризонталан или на горе. Смрт је код [REDACTED] наступила услед искрварења из виталних крвних судова десне бутине, односно пресечених артерије и вене femoralis, да крварење из артеријских крвних судова, поготову из већих артеријских крвних судова, каква је артерија femoralis, наступа веома брзо и да је смрт теоретски могла да буде спречена или одложена указивањем помоћи на лицу места, подвезивањем десне ноге у препонском пределу или енергичним притиском на исти, али како је [REDACTED] без такве врсте помоћи превежен до дома здравља, да је већ преминуо, лекари из дома здравља више нису имали могућности да му укажу адекватну прву помоћ. Из исказа вештака је такође утврђено да повреда коју је конкретном приликом задобио [REDACTED] виду убодне ране десне половине трбуха, на чијем је дну засечена артерија, односно десна бедрена артерија, да је процес искрварења, тј. истицања крви из крвног суда, био нешто спорији, да је од момента доласка у дом здравља до превозиња у одговарајућу медицинску установу КБЦ Бежанијска коса, где је наступио смртни исход, протекло око 50 минута или нешто више, нешто више од сат времена, постојала је теоретска могућност да је покојни могао одмах по пријему у дом здравља и установљавања врста повреде да буде превежен до КБЦ Бежанијска коса и да се хитном хируршком интервенцијом одложи или евентуално спречи настанак смрти. Алкохолисаност, услед познатих ефеката дејства алкохола на људски организам, пре свега на крвне судове, у смислу релаксације њихових зидова и дилатације, односно њиховог ширења, могла је у одређеној мери да убрза и олакша истицање крви из крвних судова.

Приликом поновног испитивања по предлогу браниоца, а на главном претресу дана 04.04.2014. године, вештак је навео да је [REDACTED] задобио секотину илијачне артерије, да је један од виталних артеријских крвних судова, па је обзиром да није био потпуно пресечен артеријски суд већ његов предњи зид, дошло до продуженог времена крварења и смрт је констатована сат и по од момента настанка повреде, да је за адекватно збрињавање ове повреде неопходно да пацијент буде довежен до високоспецијализоване здравствене установе терцијарног нивоа и да подразумева учешће лекара специјалиста опште хирургије или васкуларног хирурга, имајући у виду организацију транспорта и збрињавања повређених у оваквим ситуацијама чак и да је сада пок. [REDACTED] у неком времену не краћем од тридесетак минута у односу на конкретан догађај успео да дође до одговарајуће здравствене установе, секундарни ефекти крварења у виду хеморалгијског шока би већ били у тзв.иреверзибилној, односно неповратној фази. Поред тога, из исказа вештака Милосављевића на истом претресу утврђено је да имајући у виду све чињенице из списка предмета које се тичу заустављања крварења код [REDACTED] и спречавања настанка смрти, то је могло да буде у било ком тренутку од момента задобијања повреда до уласка у возило, па и у самом почетку транспорта када је евентуални енергични притисак на предео препона, од особе која је обучена да такву врсту помоћи пружи, могао довести до привременог спречавања истицања крви из повређених крвних судова. Обзиром да су оба крвна суда десне бутине и артерија и вена имале потпуно пресечене зидове, евентуална помоћ је морала да буде указана врло брзо, у неких 5-10 минута највише. Време коагулације, односно евентуално постојање патолошких механизма који би могли то време да успоре, би сигурно имало одређени утицај на настанак смртних исхода, али је на њихов настанак пре свега доминантан тип, односно тежина и обим повреда које су се у конкретном случају догодиле.

Из исказа судског вештака др Ивице Милосављевића са главног претреса од 19.04.2016.године, након укидања прве пресуде, утврђено је да је вештак у свему остао при писменом налазу и мишљењу који је дао 19.03.2012.године, као и при исказу са главног претреса дана 26.03.2013.године, с тим што је објаснио на питање тужиоца да што се тиче дубине убода код пок. [REDACTED], она је много мања него код пок. [REDACTED], из разлога што је анатомски положај бутне артерије и вене, баш у пределу убода најближе површини коже у свом гранању након уласка у мишићно ткиво бутине. Ране по карактеристикама и код пок. [REDACTED] и код пок. [REDACTED] и то пре свега на улазне ране, говоре о томе да је положај ножа у моменту продора био исти, самим тим да није дошло до његовог премештања у руци окривљеног, односно сечиво је било окренуто на исту страну, тј.код држања ножа у десној руци сечиво је било окренуто у правцу леве стране из угла гледања окривљеног, тако да након убода који је задао пок. [REDACTED] он је могао у наставку да исти такав убод зада пок.стрицу у десну бутину, при чему је могао да стоји, али исто тако и да уз губитак равнотеже крене да пада, али не у потпуности, неконтролисано, јер би у том случају повреда код пок. [REDACTED] мала и карактеристике секотине, већ је очигледно морао да постоји један активан покрет руке у том тренутку према бутини покојног. Ово и из чињеница да рана, односно канал убодине има правац напизе. Овај правац се судско-медицински одређује у односу на претпостављени усправни положај тела, а у случају да је положај повређеног тела другачији од потпуно усправног, судско-медицински би се правац канала исто дефинисао, али тај правац у односу на одређени исказ сведока одређивао у односу и на положај одређен у моменту задавања. Положај из

чисто лежећег је тешко изводљив, а да при том тело буде потпуно опружено, повредилац би требало да у оваквој ситуацији буде у чистом седећем или у покрету ка седећем положају из лежећег да би овакву повреду могао да нанесе. Напоменуо је на питање браниоца да је чисто теоријски гледано, повреда коју је пок. [REDACTED] задобио могла да настане на начин да је окривљени држао нож испружен у руци, уперен у правцу тела покојног и да се он кретао убрзано према њему и налетео на оштрицу ножа. Истакао је и да у погледу његових знања из праксе судске медицине а када су у питању убоди ножем у препоне и закључци који се на основу њих могу извести, односно да ли се ради о повредама у нападу или одбрани, то је више питање за психијатрију, а са судско-медицинског становишта рекао је да се у нози налазе велики и важни крвни судови чијом повредом може доћи и до смртог исхода. У ова случаја повређени су артеријски крвни судови, али није иста артерија. Кад је у питању пок. [REDACTED] повреду бутне артерије би могла да спречи особа која је добро обучена у пружању прве помоћи, односно која уме да притиском на адекватно место изнад секотине привремено заустави, а касније стављањем повеске, нпр. каиша који је добро стегнут да додатно време медицинским екипама да могу да приступе повређеном и одвожењем у медицинској установи предузму одговарајуће мере да се трајно заустави крварење и спречи смртни исход. Што се тиче пок. [REDACTED] код њега нису биле применљиве икакве мере прве помоћи, а евентуално да се повреда десила негде баш у непосредној близини медицинске установе, па да се он у неком временском интервалу од 20 до 30 минута постави на хируршки сто и приступи повређеном, то би било могуће. Имајући у виду да до смрти не доводи само непосредни губитак, односно количина изливања крви већ у тим ситуацијама реакција организма је таква да већ након губитка око два литра крви наступа тзв. хеморагички шок који чак и у ситуацијама када уследи медицинска интервенција и дође до збрињавања крвног суда може да доведе до смртог исхода.. Сам предмет за који се тврди да су са њих нанете повреде, односно нож, није имао у рукама, а на фотодокументацији и то Ф 23 и Ф 24 види се нож који је подобно средство да се њиме нанесу ове повреде. Истакао је на питање председника већа да је положај окривљеног у односу на пок. [REDACTED] био такав да су у сваком случају били један другом, лице у лице, да је могуће да је окривљени у односу на пок. [REDACTED] био и улево и удесно, али не на битно великом растојању, да је он у свом налазу искључно само строго лежећи положај окривљеног а да је до оваквог повређивања могло доћи и када је окривљени у паду, али не неконтролисано. Још једном је објаснио да у случају да је нож био искључиво пасивно у руци повреда би имала и карактеристике секотине, што значи да се оштрица ножа активно кретала ка површини тела повређеног а да само то што је дубина оштрице која је продрла у ткиво бутине мања од дубине код пок. [REDACTED] говори о томе да је то био активан покрет, јер при паду би се очекивало да и оштрица продре свом дужином у тело повређеног или да повреда има карактеристике секотине. Истакао је и да код активног убадања "ради" зглоб шаке, а код пада са ножем са истуреном оштрицом у руци, пасивно без покрета из зглоба шаке до дубљег убода долази уколико повредилац у овом случају пада у положају лицем у лице са повређеним јер је повреда са унутрашње стране бутине, тако да пада ка њему и на њега, а уколико би пад био постранице, тада би повреда имала и карактеристике секотине. Са аспекта намере плића убодина могла би се тумачити да није постојала намера за дубљи убод или да повредилац није знао да се у том делу тела налазе велики крвни судови.

Према томе, од посебног значаја је било децидно стручно објашњење суд. вештака Милосављевића да је положај ножа приликом рањавања пок. [REDACTED] и пок. [REDACTED]

било исти, да није дошло до премештања ножа у руци окривљеног, већ је сечиво било окренуто на исту страну, односно да је при држању ножа у десној руци окривљеног сечиво било окренуто у правцу леве стране из угла гледања окривљеног тако да је окривљени Никола Станишић након убода који је задао пок. [REDACTED] из стојећег положаја, у наставку задао исти такав убој пок. [REDACTED] у десну бутину, при чему је уз губитак равнотеже кренуо да пада али не у потпуности и тада истим ножем, активно и умишљајно убо и пок. [REDACTED] У случају да је убој пок. [REDACTED] настао услед неконтролисаног пада окр.Николе и да је нож у његовој руци био искључиво пасивно, исти би имао и карактеристике секотине, што у предметном случају није тако.

Оценивши вештачење др Ивице Милосављевића као стручно, логично и свеобухватно, суд је нашао и да је засновано на напред наведеним неоспореним документима као и на подацима здравствених служби од којих су тражени извештаји о њиховом поступању након повређивања сада покојних [REDACTED] и [REDACTED]. Према овом вештачењу утврђено је да је смрт [REDACTED] и [REDACTED] у директној узрочно последиочној вези са убодима ножа и повредама које им је окривљени задао и то [REDACTED] из стојећег положаја, како су то описали сведоци [REDACTED] и касније и [REDACTED] а [REDACTED] истим ножем након што је у гурању и рвању са [REDACTED] оборен на под, па је [REDACTED] убо приликом пада, активним покретом. Суд овде напомиње да су очевици смртоносног повређивања пок. [REDACTED] овај тренутак описивали тако да је сведок [REDACTED] навео да се окривљени затрчао према [REDACTED] да су били у трчећим положајима један према другом и да је Никола убо [REDACTED] у натрку, док је сведок [REDACTED] описао како је Никола, док је падао, убо [REDACTED]. Суд је оценио да се овакве разлике у њиховим исказима јављају услед описивања истог догађаја другачијим речима, тако да суштинске противречности међу њима и нема, већ да је међу њима неспорно да је окривљени своје кретање и намеру коју је потом реализовао усмерио, и поред борбе са сведоком Ненадом ка свом стрицу.

Из извештаја Градског завода за хитну медицинску помоћ бр.8628 од 18.09.2012.године утврђено је да су уз исти достављени извештаји лекара за [REDACTED] и [REDACTED] а који се односе на интервенцију лекара Хитне помоћи дана 20.02.2012.године у Амбуланти у Батајници из којих произилази да је [REDACTED] доведен приватним колима, затечен на задњем седишту аута како лежи без свести у крви, да је издата потврда о констатацији смрти, а да је [REDACTED] вежен приватним колима због убода ножем у пределу стомака и да је позвана дежурна екипа у 19,50 часова ради транспорта до болнице.

Из извештаја лекара специјалисте Градског Завода за хитну медицинску помоћ Београд-Амбуланта ургентне медицине протокол бр.298 од 20.02.2012.године утврђено је да је [REDACTED] прегледан од стране доктора специјалисте и да је издата потврда о смрти.

Из констатације смрти Градског Завода за хитну медицинску помоћ Београд бр.002467 за [REDACTED] утврђено је да је исти преминуо у 19,40 часова у улици Јована Бранковића бр.1 у Батајници 20.12.2012.године

Из извештаја лекара специјалисте Градског Завода за хитну медицинску помоћ Београд-Амбуланта ургентне медицине протокол бр.297 од 20.02.2012.године

утврђено је да је [REDACTED] прегледан од стране доктора специјалисте због убода ножем у пределу стомака.

На предлог браниоца, а на околности могућности да се повређенима прва и хитна медицинска помоћ укаже благовремено, испитан је као сведок др Александар Јелић, који је у свом исказу на главном претресу дана 06.07.2016.године навео да се сећа предметног догађаја, да су тада два повређена лица била доведена испред амбуланте Дома здравља Батајница, а коју амбуланту користи Хитна помоћ од 19,00 часова, да се сећа да је једно лице тала већ било искрварило, да је друго лице још било живо, да је имао убодну рану негде у пределу стомака, да је још био комуникативан итд., и да је онда потом пребачен у КБЦ Бежанијска коса, а за кога сам касније чуо да је подлегао повредама. Напоменуо је да ради у Градском заводу за хитну медицинску помоћ, а да просторије Дома здравља у Батајници, пошто Дом здравља нема ноћну амбуланту у том периоду припадају хитној помоћи, да је он тада имао редовну ноћну смену, по распореду у хитној помоћи и да је он лично констатовао смрт за лице које је искрварило. Напоменуо је да се сећа да је отворио врата аутомобила којим је то лице доведено, да је од тога одмах изашао слап крви и његову смрт је констатовао одмах на том месту, тако да он није ни изношен из кола, да за другог повређеног не зна да ли је био доведен истим колима јер га је први пут видео ван кола, како лежи на плочнику, па су га колима хитне помоћи која су дошла накнадно пребацили до КБЦ Бежанијска коса. Истакао је и да је критичном приликом преживелом лицу пружио помоћ која је била могућа у том тренутку, да му је увео браунилу у вену ради давања физиолошког раствора и надокнађивања изгубљене течности, али да није било места давања трансфузије да то нису моли да ураде у тим условима, на улици, да нису имали крв код себе, да је потом том лицу затворио рану на стомаку и након тога је пацијент упућен у КБЦ Бежанијска коса, односно пребачен њиховим колима. За интервенције у смислу трансфузије или неке хитне операције, ни Дом здравља, ни у његовом одељењу хитне помоћи, тј. амбуланти, није било услова у том тренутку, а никада их није ни било. Постоји евиденција о томе када је лице стигло у амбуланту и када је из ње транспортовано негде другде, што се уноси у извештај, као и у протокол.

Суд је у поновљеном поступку поуздано утврдио у погледу чињенице одакле је окривљени узео нож којим је усмртио стрица и брата да је окривљени Никола Станишић, након претходних окршаја и туча са стрицем, а непосредно пошто је ударио песницом у главу [REDACTED] изашао напоље и из стана на спрату породичне куће у којој је живео, узео кухињски нож са дрвеном дршком укупне дужине 23 цм, дужине сечива 11,5 цм, па се поново вратио у приземље и у ходнику иза улазних врата убо најпре [REDACTED] а потом и [REDACTED], а што произилази и из исказа сведока [REDACTED] ји је у свом исказу још у претходном поступку децидно навео да се Никола пошто је истеран, вратио и донео нож са собом, те да је сведок на главном претресу појаснио да је сасвим сигуран да је тај нож Никола донео са собом, те да се не ради ни о каквом њиховом ножу. Овоме тим пре иде у прилог и чињеница да је и сведок [REDACTED] у свом исказу на главном претресу 12.07.2012.године препознао предметни нож као нож који је Никола Станишић донео из своје куће, те да је сведокиња [REDACTED] у свом исказу у претходном поступку навела да су њени синови изгuralи Николу из куће након што ју је ударио, а да је она отишла да зове полицију, те по ставу овог суда произилази чињеница да како окривљени није имао у руци нож када су га истерали из дела куће која је припадала његовом стрицу, како то произилази из исказа свих

саслушаних сведока а не само горе поменутих, онда је окривљени Никола Станишић предметни нож морао узети из дела куће у којој је он сам живео. Такође, сведокиња [REDACTED] је на главном претресу 2016. године свему овоме додала да је видела како Никола иде уз степенице на спрат ка своме стану, а да његово силажење низ исте степенице није видела, али је чула тутавау његових корака, што је на исти начин описала и њена ћерка [REDACTED] први пут износећи то као чињеницу у овом кривичном поступку, а обе сведокиње су редовно упозораване и дале заклетву да ће о свему што буду питане говорити само истину и да ништа од онога што им је познато неће прећутати. Не само услед бројности сведочења на ову околност, њихове међусобне сагласности, него и услед неувјерљивости и нелогичности у том делу одбрана окривљеног није прихваћена. Наиме, неспорно је да трагова крви у соби и код столова нема, већ само у ходнику испред собе те је јасно да се ту смртно повређивање десило а не како окр. и сведокиња [REDACTED] описују. Поред тога, са фотодокументације је видљиво да се на столовима не налази храна која би тражила да се гости служе ножевима, шта више, никакав други нож осим предметног на поду се не уочава, док нема сведока који би потврдио да је такав или било који нож у критичном моменту био на столу.

У наведеним обдукционим записницима од 21.02.2012. године наведено је да су узорци обдуцираних лица за хемијско-токсиколошку анализу узети и сачувани, а да ће налаз по анализи узорака бити достављен накнадно, из техничких разлога, што је иста установа, Институт за судску медицину, и учинио, доставивши извештаје дана 14.03. и 28.03.2012. године.

Из извештаја о хемијско-токсиколошкој анализи Института за судску медицину "Милован Миловановић" Медицинског факултета Универзитета у Београду од 14.03.2012. године утврђено је да је детектован етил алкохол у крви [REDACTED] на основу узорака биолошких течности [REDACTED] узетих у току судско медицинске обдукције 21.02.2012. године, и то у крви 2,22 промила, а у течности стакластог тела 2,05 промила, а да није детектовано присуство појединачно наведених лекова и дрога.

Из извештаја о хемијско-токсиколошкој анализи Института за судску медицину "Милован Миловановић" Медицинског факултета Универзитета у Београду од 28.03.2012. године утврђено је да је детектован етил алкохол у крви [REDACTED] на основу узорака биолошких течности [REDACTED] узетих у току судско медицинске обдукције 20.02.2012. године, и то у крви 2,04 промила, а у течности стакластог тела 2,22 промила, у урину 2,50 промила. У односу на опојне дроге у узорку урина је детектовано присуство 16,10 микрограма/мл морфина, 0,19 микрограма/мл 6-monoacetilmorfina, 0,11 микрограма/мл kodeina, 0,06 микрограма/мл 11 nor-delta 9-tetrahidrokanabinolne kiseline, присуство парацетамола и кофеина, док у узорцима крви и течности стакластог тела није детектовано присуство морфина, kodeina и 6-monoacetilmorfina.

С обзиром на значај питања конзумације алкохола и опојних дрога код [REDACTED] и [REDACTED] непосредно пред критични догађај и могућег утицаја те чињенице на њихово понашање на основу података добијених хемијско-токсиколошком анализом, спроведена су и одговарајућа вештачења.

Из исказа судског вештака токсиколога Анђелке Спасић датог на главном претресу

03.06.2014.године утврђено је да концентрација алкохола која је утврђена у крви, течности стакластог тела и урину [REDACTED] према литератури спада у средње пијанство, по квалификацији Светске здравствене организације, да је он у тренутку смрти био у равнотежном стању, онолико колико је унето алкохола, толико се излучило, пошто су концентрације отприлике исте у сва три узорка, да су супстанце које су идентификоване у урину [REDACTED] као што су морфин, 6 моноацетилморфин и кодеин су метаболити опојне дроге хероин, да је присуство метаболита 6 моноацетилморфина недвосмислен доказ да је особа пре извесног времена унела хероин, да су присуство парацетамола и кофеина последица састава "уличног" хероина, с обзиром да се хероин увек меша са парацетамолем и кофеином, да је присуство 11 норделта 9 тетрахидроканабинола последица уношења биљке канабис сатива (марихуане) чије је активни принцип тетрахидроканабинол, да у крви [REDACTED] није детектовано присуство 6 моноацетилморфина и кодеина, као ни 11 норделта 9 тетрахидроканабинола, што значи да у тренутку смртног исхода он није био под утицајем ових опојних дрога, а да само присуство метаболита у урину указује да је особа пре извесног времена унела хероин у организам, с обзиром на присуство 6 моноацетилморфина у урину да је последњи унос био највероватније у оквиру 24 сата, док се за 11 норделта 9 тетрахидроканабинол може рећи да је попуштена цигарета можда била тог дана ујутру, а можда и чак недељу дана раније, као и да у конкретном случају алкохол није био у синергистичком садејству са опојним дрогама, а да различите концентрације етилалкохола у крви, течности стакластог тела и урину које су наведене у писменом налазу и мишљењу за токсикологе нису различите, већ су практично исте, немају значајну разлику.

Из исказа судског вештака токсиколога Вере Лукић датог на главном претресу 03.06.2014.године утврђено је да је [REDACTED] био под утицајем алкохола, да је у узорку крви било 2,22 промила, у узорку течности стакластог тела 2,5 промила, што представља тешко пијанство, да у конкретном случају узорак урина није био доступан, тако да вештак не може да се изјасни на околност у којој фази је био алкохол у телу [REDACTED], да се на основу процента алкохола у течности стакластог тела не може прецизно утврдити у којој фази је био алкохол, будући да се та поређења не врше.

Из исказа судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића датог на главном претресу дана 04.04.2014.године утврђено је да је извршио увид у извештај о извршеној хемијско-токсиколошкој анализи крви, течности стакластог тела и урина пок. [REDACTED] и утврдио да је установљено стање тешке алкохолисаности (концентрација алкохола у крви 2,04 промила), као и да је у узорку урина детектовано присуство морфина и шест моноацетил морфина који несумњиво указују да је покојни користио хероин.

Из његовог исказа је даље утврђено да је код [REDACTED] хемијско токсиколошком анализом узорка крви и стакластог тела, детектовано стање тешке алкохолисаности (концентрација алкохола у крви 2,2 промила), да друге супстанце нису детектоване.

У погледу утицаја критичном приликом конзумације алкохола од [REDACTED] и [REDACTED], а код [REDACTED] и опојних дрога, суд је у потпуности прихватио као логично и несумњиво стручно мишљење судског вештака др Александра Милошевића да понашање оштећених не утиче на стање свести

окривљеног што треба у том смислу и разумети као мишљење у оквиру струке вештака, што не значи да понашање оштећених није имало истовремено утицаја на понашање окривљеног, али не на правно релевантан начин који би га ослободио одговорности.

Из исказа судског вештака неуропсихијатра др Александра Милошевића датог на главном претресу 11.02.2015.године у вези са овим утврђено је надаље да су др Јанковић и он приликом вештачења проучили сва документа и све ствари које су се налазиле у списима, да су у свом налазу цитирали извештај из Ургентног центра на коме пише да се не виде знаци прелома костију, да је приликом вештачења окривљени детаљно описао целу ситуацију, тако да код њега не постоји несезање о овом догађају, да оштећене нису вештачили, као и да не може да се изјасни да ли су повреде које је задобио Никола Станишић у пределу лица могле да утичу на поремећај свести код њега јер исти није прегледан непосредно након догађаја, да је приликом вештачења окривљени детаљно описао критични догађај без да су постојале неке празнине, тј. несезање за неки временски период који се односи на догађај који је предмет оптужбе. Из исказа вештака је даље утврђено да не може да се изјасни на околност на који начин су наркотици који су пронађени у крви [REDACTED] односно алкохол који је пронађен у крви [REDACTED] утицали на њихово понашање јер да би такво изјашњење дао, морао би да располаже још неким подацима као што су: да ли су раније били зависници, колико су узимали наркотика, односно алкохола, када су узели алкохол, односно наркотице који су пронађени у њиховој крви, као и податак о њиховој психолошкој структури личности. И у овом делу је вештачење у потпуности прихваћено као логично и стручно.

Због значаја питања ранијих односа Николе Станишића са стрицем [REDACTED] и осталим члановима његове породице, прикупљени су докази на те околности, те је из извештаја ГЦСР-Одељење Земун од 24.12.2012.године утврђено да је Никола Станишић на евиденцији Центра за социјални рад од 2000.године по пријави стрица, да се мајка деце неадекватно стара о Николи и његовој браћи, да је [REDACTED] тада поднео захтев за старатељство над тада малолетном браћом Николом, [REDACTED] и [REDACTED], са образложењем да су деца занемарена од стране мајке, а да је отац преминуо, да је у децембру месецу 2000.године тим обуставио поступак и одбио захтев због несарадње стрица [REDACTED] подносиоца захтева, да је у току 2003.године по усменој пријави службеника полицијске станице да су деца напуштена од стране мајке и да нико не брине о њима, стручни тим изашао на терен и констатовао да су услови у делу куће у коме живе деца лоши, да је обављен разговор са стрицем [REDACTED] који је са својом породицом живео у другом делу куће, да су тада малолетни Никола, [REDACTED] и [REDACTED] побегли и са њима није могао да буде обављен разговор, да је након неколико дана мајка дошла у Центар, заједно са малолетницима, како би их обавестила да припрема услове да преузме децу код себе, јер због сукоба са [REDACTED] не може да живи у породичној кући. Из овог извештаја је даље утврђено да је стручни тим покренуо поступак смештаја малолетне деце у установу социјалне заштите, али због јаког отпора мајке и деце и недоступности деце поступак је обустављен, да је у међувремену против Николе Станишића покренут кривични поступак пред Првим општинским судом, да се Никола није одазивао на позиве, па му је одређен притвор, да је [REDACTED] тада поново поднео захтев за старатељство, а у октобру месецу 2004.године Никола Станишић је заједно са својом браћом стављен под старатељство стрица [REDACTED]

██████████ да током 2005.године контакт са стрицем није могао бити успостављен јер је исти био у иностранству, да је ██████████ супруга рекла да је Никола добро и да не прави проблеме, да током 2006.године није био успостављен контакт са стрицем ██████████ нити са Николом који се није одазивао на позиве, да је током 2007.године Никола постао пунолетан и по закону је престало старатељство над њим. Из извештаја је такође утврђено да се рад са породицом Станишић одвијао отежано, уз недостатак сарадње са свим члановима породице, недостатак отворености и јак отпор и неповерење према институцијама, да домски смештај није могао бити реализован услед јаког отпора свих чланова, поготову Николе и ██████████ да сродници са мајчине стране нису били заинтересовани да преузму старатељство, а да је ██████████ као једини заинтересовани сродник који је живео у истој породичној кући са њима, постао њихов старатељ.

Из решења ГЦСР-Одељење Земун бр.57011-134/07 од 18.01.2007.године утврђено је да престаје старатељство над Николом Станишићем рођеним 18.12.1988.године услед пунолетства и да се ██████████ разрешава дужности старатеља над њим.

Из списка предмета Прекршајног суда у Београду Пр.бр.328751/10 утврђено је да је решењем од 30.06.2011.године обустављен прекршајни поступак против Николе Станишића због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, да је против њега 03.07.2009.године поднет захтев за покретање прекршајног поступка зато што је дана 16.06.2009.године око 00,10 часова у Батајници, у Посавској улици код броја 31, заједно са ██████████ и ██████████ под видним утицајем алкохола реметили јавни ред и мир учествовање у тучи. Наведеног дана у поменуто време ██████████ и Никола су се под видним дејством алкохола расправљали са својим стрицем, где је потом дошло до физичког обрачуна, тако што је ██████████ затвореном шаком десне руке задао више удараца у пределу главе свом стрицу ██████████ а потом је Никола затвореном шаком десне руке задао више удараца ██████████ у пределу стомака и главе, након чега је ██████████ из све снаге, затвореном шаком десне руке задао више удараца Николи и ██████████ у пределу главе и стомака.

Суд је такође имао у виду да је пред истим судом вођен кривични поступак К-466/2014 у коме је Никола Станишић био оптужен за кривично дело учествовања у тучи из члана 123 КЗ, заједно са још тројицом саизвршилаца, његових вршњака, на штету оптуженог ██████████ који је оптужен за кривично дело тешког убиства из члана 114 став 4 тачка II КЗ истом приликом дана 14.12.2010. године лишавањем живота два лица од којих је једно рођени брат Николе Станишића, ██████████. ██████████ је правноснажно ослобођен од оптужбе за ово кривично дело по основу нужне одбране. Овај догађај је, по речима више сведока, синова ██████████ а ██████████ додатно покварио односе између оптуженог Николе и његовог стрица. Ово је важно имати у виду као несумњиво постојеће оптерећење односа између пре свега окр. Николе и његовог стрица ██████████ и у светлу овога очигледно је да је и сасвим мали повод био потребан, уочи критичног догађаја да изазове свађу, а потом и тучу између њих двојице, чему су се на страни ██████████ придружили и неки од наведених синова.

Пошто је прибавио пресуду Трећег основног суда у Београду К.31/15 од 18.02.2015.године, истог дана правноснажну, којом је окр. Никола осуђен казном

затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, суд је уочио да је истовремено као саизвршилац осуђен на исту казну овде сведок [REDACTED]. Имајући то у виду, што је истинито истицао окривљени приликом њиховог суочавања, суд напомиње да ова околност није битно утицала на оцену исказа овог сведока у овом предмету, јер и није са њим повезана.

У погледу чињеница описаних у оптужном акту како су се први и други од три "чина" критичног догађаја окончали суд је пре свега прихватио исказе сведока који су у овим исказима били у довољној мери сагласни. Тако је сведок - оштећени [REDACTED] описао да су прво његов брат [REDACTED] и он ухватили Николу за руке, извели га у двориште, да је Никола покушао да се врати на место одакле је отишао, да су га поново, други пут, брат и он извели из куће, да је у ходнику Никола песницом у главу ударио [REDACTED] а да је по одузимању ножа од Николе тада од беса и страха десет до петнаест минута ударао Николу, као и да када је био на поду са Николом, да он [REDACTED] ије ударио, а Николу јесте, као и да [REDACTED] у није конкретном приликом на било који начин вређао.

Такође, сведок - оштећени [REDACTED] је за сам почетак критичног догађаја одмерено описао да се Никола Станишић чудно понашао, говорио да је он најпапетнији и да ће они сви видети, да ће им јебати матер, да је те вечери био гост, пријатељ његовог оца кога зна по надимку "Гајдаш", који је седео са његовим оцем, а поред [REDACTED] је сео Никола Станишић и почео непримерено да се понаша, [REDACTED] му је рекао да се упристоји, а пошто је физички сукоб почео између Николе и стрица да су се гурали, да се са њима гурао и његов покојни брат [REDACTED] да је ту је био и [REDACTED] да их је он [REDACTED] све време раздвајао, да је лично он извео Николу из куће да га смири и рекао њему и [REDACTED] да иду кући, да је након тога из куће изашао његов отац [REDACTED] да су поново почели да се бију, дошао је и његов брат [REDACTED] који је раздвојио [REDACTED] и Николу док су се тукли песницама, да их је и он раздвајао, да су одвојили оца од Николе и увели га у кућу, да се Никола потом вратио у кућу, да је његову маћеху [REDACTED] ударио песницом у лице, да је у ходнику опет почела туча између Николе и [REDACTED], [REDACTED] скочио на Николу, али их је он поново раздвојио и опет одвео Николу на улицу испред куће, његови отац и браћа су ушли у кућу.

По исказу сведока - оштећеног [REDACTED] у сукоб су се поново укључила његова браћа која су гурала Николу ка улазним вратима, није сигуран да ли га је том приликом неко ударио, осим што га је можда [REDACTED] ударио, да је Никола пре него што ће други пут бити избачен из куће ударио његову мајку која је била на улазним вратима, да колико се сећа он није никога ударио.

По исказу сведока - оштећене [REDACTED] по избијању сукоба скочила су сва деца и кренула да гурају Николу по дворишту, да су га изгурали, али се он убрзо вратио у кућу, наишао у ходнику на њу и ударио је песницом у нос, па су поново деца скочила на Николу и кренули да га гурају ка излазу.

А у односу на ове околности сведок [REDACTED] писао је да се [REDACTED] очигледно погрешно учинило, па је прекорио Николу рекавши да је он његов гост, да су [REDACTED] и Никола Станишић почели да се препиру, да је Никола први ударио [REDACTED] да је он скочио и стао између њих двојице, да су они упућивали један

другом ударце преко њега, да се прикључио убрзо [REDACTED] син [REDACTED] да није видео да је Николу Станишића том приликом ударио [REDACTED], да је Никола изашао напоље у двориште, да га је он смиривао, да му је Никола рекао да се смири да ће отићи кући да промени јакну.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања, суд је нашао да се у радњама окривљеног Николе Станишића које је предузео дана 20.02.2012.године у 19,30 часова у Батајници, у улици [REDACTED] бр. [REDACTED], стичу сва обележја кривичног дела тешког убиства из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ јер је лишио живота више лица, тако што је у соби у приземљу куће присуствовао слављу на коме је његов стриц [REDACTED] славио рођење унука и након вербалног сукоба са стрицем [REDACTED] ступио и у физички сукоб тако што је ударио [REDACTED] руком у пределу лица, након чега је дошло до међусобног ударања између [REDACTED] и окривљеног, па су синови [REDACTED] и [REDACTED] изгuralи окривљеног Николу Станишића из куће, те је напољу дошло поново до туче између [REDACTED] и окривљеног, па су [REDACTED] и [REDACTED] увели [REDACTED] кућу, након чега се окривљени Никола Станишић поново вратио у кућу, па су га [REDACTED] и [REDACTED] поново изводили из куће, а окривљени ударио песницом у главу супругу [REDACTED] - [REDACTED], услед чега је она задобила крвни подлив горњег капка левог ока и прелом базе носне кости без дислокације, па је у ходнику поново дошло до туче између [REDACTED] и окривљеног Николе Станишића, након чега је окривљени изашао напоље, из стана на спрату породичне куће где је живео, узео кухињски нож са дрвеном дршком укупне дужине 23 цм, дужине сечива 11,5 цм, па се поново вратио у приземље и у ходнику иза улазних врата из стојећег положаја убо овим ножем [REDACTED] у пределу доње десне четвртине предње стране трбуха и засекао десну бедрену артерију, након чега је окривљени у гурању и рвању са [REDACTED] оборен на под па приликом пада истим ножем активно и умишљајно поступајући убо [REDACTED] у пределу споја предње и унутрашње стране десне бутине и засекао му десну бутну артерију и вену те се удаљио, а услед задобијених повреда је код обојице повређених [REDACTED] и [REDACTED] дошло до искрварења са смртним исходом, који је код [REDACTED] наступио у 20,51 часова у КБЦ "Бежанијска коса", а код [REDACTED] је смрт констатована у 19,40 часова у Здравственој станици Градског завода за хитну медицинску помоћ у Батајници.

Наиме, радње које је окривљени предузео биле су усмерене на то да лише живота више лица и поступци окривљеног [REDACTED], су управо били у узрочно-последичној вези са последицама које су наступиле, посебно имајући у виду да се руководио намером да сукоб који је трајао и пре догађаја који је предмет оптужбе, реши употребом ножа, а не на неки други примеренији начин. Ово нарочито из разлога што је окривљени више пута пре убадања [REDACTED] и [REDACTED] излазио из куће, те је само удаљавањем и евентуалним обавештавањем полиције, уколико је то сматрао за потребно, могао да разреши насталу конфликтну ситуацију, али то није учинио, већ је насупрот томе исказао висок степен упорности да конфликт разреши убадањем својих блиских сродника, што је имало за последицу њихово лишење живота.

Из налаза и мишљења судских вештака, неуропсихијатра др Александра

Милошевића и психолога др Наде Јанковић од 27.03.2012.године утврђено је да код Николе Станишића у тадашње време као и у време критичних околности није било знакова и симптома било какве душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја или друге теже поремећености, да се ради о особи испод просечних интелектуалних способности, испод просечне ефикасности коју карактеришу неконзистентност у понашању, емоционалне сметње, анксиозност, повремена агресивност и маладаптираност, а што је све последица како примарно диспозиционалног, тако и неадекватног социјалног контекста, да Никола Станишић пориче злоупотребу психоактивних супстанци, да је у време извршења кривичног дела био у стадијуму повишеног емоционалног узбуђења (љутње, беса) и стадијуму алкохолисаности лакшег степена, због чега су му способности схватања значаја свог дела и могућност управљања својим поступцима били смањени, али не у битном степену и да код Николе Станишића, поред његове испод просечне интелигенције и негативизма, није евидентиран већи испад у функционисању ни једне интелектуалне функције и да је у стању да схвати значење кривичног дела, везу између понашања и санкционисања, као и да да исказ у кривичном поступку. У допунском налазу истих вештака од 28.05.2013.године урађеног по предлогу браниоца, по увиду вештака у записнике са ранијих главних претреса дато је потпуно исто мишљење.

Из исказа судског вештака психолога Наде Јанковић на гл. претресу 15.7.2013 утврђено је да приликом вештачења код окр.Николе Станишића није утврђено присуство дубљих психопатолошких тенденција, да од атрибута личности окривљеног карактеришу уплив емоција у процес мишљења, тешкоће адаптације на нове и комплексне ситуације, потенцијал за маладаптивне одговоре у програмској ситуацији, што је резултовало закључком о квалитету расуђивања и капацитета за контролу властитог понашања, да је код окривљеног постојала емоционална узбуђеност која је представљала спој различитих осећања, као што су љутња, бес, огорченост, али да код њега нису утврђени тестовни, ни клинички маркери већег степена емоционалног доживљаја, те је искључен патолошки ефекат, будући да окривљени доста прецизно описује след догађаја, своја осећања, своје понашање, туђе понашање. Из исказа вештака је такође утврђено да су приликом вештачења све што је развојно било значајно, уградили у личну и породичну анамнезу окривљеног, а што је имало рефлексију на развој личности, да у ситуацији када је неко лице у конфликту са неким неизбежно мора постојати страх, али да код окривљеног нису нађени елементи патолошког афекта, који подразумева измене стања свести, апсолутно несезање за догађај, несврхисходност понашања након догађаја, терминални сан. На истом претресу се вештак неуропсихијатар др Александар Милошевић у погледу афекта страха са овим потпуно сложио.

Дакле, и по мишљењу судског вештака неуропсихијатра др Александра Милошевића који је на главни претрес ради додатног испитивања поново позван по предлогу браниоца, код окр. Станишића његово коришћење алкохола има одлике штетне употребе-злоупотребе без развоја синдрома зависности, да је конкретном приликом био у стању лаке алкохолисаности, што је у садејству са његовим повишеним емоционалним узбуђењем довело до тога да је његова могућност да схвати значај свог дела, као и могућност да управља својим поступцима била смањена, али не битно, да окривљени у потпуности описује догађај који се десио критичном приликом, да у оквиру казне окривљеног није потребно изрицати меру безбедности медицинског карактера. Из исказа вештака је даље утврђено да је код окривљеног искључено постојање патолошког афекта, тј. искључена је могућност да је његова

урачунљивост била битно смањена, јер током вештачења код њега нису уочени елементи патолошког афекта, будући да је окривљени репродуковао комплетан догађај у потпуности, да нема прекид филма или рупе у сећању, које би сигурно постојале да је у питању био патолошки афекат, да код постојања патолошког афекта није могуће накнадно сећање конкретног догађаја, нити је могуће репродуковати догађај.

Суд је ценио налазе и мишљења судских вештака и то психијатра др Александра Милошевића и психолога Наде Јанковић, као и судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића, као и њихове исказе дате на главном претресу, па је исте прихватио, јер су исцрпни и у свему дати у складу са правилима струке и науке. Стога није могао бити прихваћен став браниоца да је његов брањеник поступао у афекту, пре свега што у свој неконтролисани убилачки бес није доведен без своје кривице, а закон захтева да понашање учиниоца пре стања јаке раздражености мора бити беспрекорно, док је овде стање повишеног емоционалног узбуђења (љутње, беса) пре свега плод лошег карактера и недостатка васпитања и контроле Николе Станишића уз алкохолисаност лакшег степена, при чему многи сведоци, па и [REDACTED] његова супруга, описују да је конзумирао алкохол, што је и нормално за повод породичног окупљања овом приликом. Свакако да је евидентно да је дошло до кулминације накупљеног незадовољства, како је то бранилац указивао.

Стога суд није прихватио одбрану окривљеног у којој он одговорност и за почетак сукоба, вербалног – вређања, па и физичког, у међусобном ударању пребацује на стрица [REDACTED] а потом и на браћу [REDACTED] и [REDACTED] као и на [REDACTED], а своје поступање објашњава као само одбрамбено. У истом смислу суд није прихватио ни правни став његовог браниоца који је пледирао да је окривљени у односу на [REDACTED] извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ, а у прекорачењу нужне одбране у вези члана 19 став 3 КЗ, услед јаке раздражености или препаста изазване нападом, а у односу на [REDACTED] да је извршио кривично дело нехатног лишења живота из члана 118 КЗ. Такође, суд је нашао да се у конкретном случају не може говорити ни о кривичном делу убиства на мах из члана 115 КЗ у односу на чије законске елементе је у овом кривичном поступку посвећено доста времена, односно суд је нашао да код окривљеног нити је било јаке раздражености изазване нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијених, нити да је до тога дошло без његове кривице. Блиско повезано са тиме, суд је нашао да окривљени није био у стању нужне одбране јер и није био први нападнут, те није могао нужну одбрану ни да прекорачи. Наведена вештачења, поготову у свом делу психијатријске струке искључују постојање патолошког афекта, или кривичноправним језиком јаке раздражености и на наведени начин су обоје вештака, и др Милошевић и др Нада Јанковић овакав свој став аргументовано образложили. Такође, суд посебно није прихватио одбрану оптуженог да му је стриц током критичне вечери рекао многе, горе наведене врло ружне речи, будући да нико од сведока, чак ни њему у потпуности наклоњена [REDACTED] такве речи не помиње, а нелогично и неживотно је прихватити да би човек коме се управо родио унук, на породичном скупу пред многим својим најближим члановима породице међу којима има и женских особа, а и гостима – комшијама, пријатељима и слично изговарао овакве речи, тако да ни тешко вређање нити злостављање од стране убијеног нису имали никаквог основа да се установе. Нехатно или чак невољно поступање окр. у односу на убадање пок. [REDACTED] је искључено како судскомедицинским вештачењем, тако и сведочењима са којима је у логичкој

повезаности. Поред тога, суд налази да је управо окривљени изазвао даљу ескалацију сукоба тиме што се није удаљио онда када му је то стриц наредио, као старији и домаћин те куће, пошто је, мада истовремено блиски рођак, на том скупу ипак гост. Са друге стране, не сме се изгубити из вида да је и понашање његовог стрица и двојице браће, близанаца, према окривљеном било грубо и непомирљиво, што из наведених разлога не води другачијој правној квалификацији кривичног дела, али има значај околности које су од утицаја на одмеравање казне.

Ценећи психички однос окривљеног Николе Станишића према извршеном кривичном делу, суд је нашао да је окривљени био свестан свога дела и хтео његово извршење, односно да је био свестан забрањености истог и да је исто учинио са директним умишљајем, јер је био свестан узрочно-последичне везе између убода и последица које су таквом радњом проузроковане. Суд је утврдио да није било околности које би искључиле кривицу окривљеног, посебно имајући у виду да из налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра, допунског налаза и мишљења комисије судских вештака као и њихових изјашњења са главног претреса, а које је суд у потпуности прихватио, произилази да се у време извршења кривичног дела окривљени Никола Станишић налазио у стању повишеног емоционалног узбуђења, а не у стању афекта - интензивног и краткотрајног осећања које се јавља код особе у стању угрожености, односно да су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле смањене до степена битног, али не и битно, па је нашао да то није од утицаја на другачије одлучивање, будући да такав вид урачунљивости не искључује постојање умишљаја.

Поред овога, поуздан закључак суда да је окривљени поступао са директним умишљајем у односу на обојицу усмрћених управо у правцу лишавања живота обојице заснива се и на чињеницама утврђеним са неопходном извесношћу, почев од врло лоших односа између пре свега окривљеног и његовог стрица, те његовог понашања и пре избијања сукоба у приземљу породичне куће, потом у сукобљавању са стрицем, а због контакта окривљеног са сведоком [REDACTED], својим повериоцем, на начин који је његов стриц сматрао непримереним и који у својој кући и на свом слављу није хтео да трпи, а што окривљени није прихватио и што је довело до тога да стрица удари руком у лице да би га, што и окривљени описује, [REDACTED] и [REDACTED] из куће изгурали, а након тога, и поред тога што му је на овакав начин стављено на знање да је надаље ту непожељан, окривљени се још два пута враћао у приземље куће, сваки пут све агресивнијег понашања – приликом другог доласка ударивши стрину песницом у главу, која га неспорно није физички нападала, а при трећем доласку, носећи нож нанео стрицу и брату од стрица тако тешке телесне повреде да су обојица за врло кратко време преминули од искрварења те је на овакав начин испољио крајњу упорност и одлучност да се са овом двојицом, вероватно и [REDACTED] сасвим обрачуна. Такође, не само из фотографија и описа убодног оружја, у списима, већ и непосредним увидом у исто, што је суд прибавио за списе предмета по предлогу браниоца, постало је очигледно да се ради о оруђу подобном да се њиме нанесу смртоносне повреде, и по дужини сечива и по зашиљености његовог врха и то убадањем, покретом унапред, пре него сечењем, покретом у страну, уз утврђени моменат да је окривљени свесно бирао управо овакав нож, будући да је суд утврдио да је исти донео из стана на спрату, где је живео, а не да га је у брзини, у страху и под батинама дохватио са стола собе у којој је било славље, искључиво да би се одбранио. Према томе, потпуни директни умишљај код окривљеног је постојао у односу на обојицу усмрћених и то истовремено, што чини умишљај за извршење

кривичног дела тешког убиства лишавањем живота више лица. Овде треба додати да је утврђено да је оваква убилачка намера окривљеног пре свега била усмерена према његовом стрицу, по основу већ описаних њихових од раније тешко поремећених односа, те избацивања са овог породичног весеља по вољи стрица ради чега је прво морао да на вратима ходника, на улазу у собу где се стриц налазио, савлада брата [REDACTED] наневши му у стојећем ставу дубоку убодну рану у виталном делу тела, са очигледно таквом снагом и дубином у којој се огледа његова воља да истог лиши живота, а потом, и поред борбе – гурања и рвања са братом Ненадом, којом је изведен из равнотежног стојећег положаја, у паду истим ножем, не мењајући положај ножа у руци и који је већ био такав погодан за смртоносно рањавање задао ударац истим тим ножем стрицу [REDACTED] који је природно брзо прилазио овом месту у ходнику, трчећи, према сведочењу [REDACTED] а и довољно се приближио окривљеном да му буде на дохват руке са ножем. Користећи указану прилику окривљени је и поред тога што је губио равнотежу, свесно и вољно истим ножем убо стрица у место где се, што бранилац основано указује, обично не убада, али не случајно и не због можда губљења контроле над својим покретима, већ из потпуне решености да овако нешто учини, да би тренутак након тога завршио на поду, како и сам описује и у чему су сви очевици сагласни, а не треба заборавити ни да сведоци, поготову [REDACTED] и [REDACTED] описују да је, и даље борећи се са њим, окривљени хтео да истим ножем убоде и [REDACTED] све док му, што је неспорно, [REDACTED] ије отео нож из руке и бацио даље од себе, у исту просторију где је сукоб и почео.

Дакле, суд није прихватио одбрану окривљеног из преткривичног поступка у делу у коме је навео да је његов стриц [REDACTED] почео из чиста мира да га вређа упућујући му речи: "Насисаћеш ми се курца, караћу те, ја ћу те научити памети, јебаћу ти маму мамину, нећу да те видим више да си крочио у ово двориште", а потом узео пивску флашу са стола и бацио је у његовом правцу, погодивши га у пределу леве слепоочнице, да је након тога он устао у намери да напусти просторију и оде, налазећи да је иста неуверљива и противречна осталим изведеним доказима, и то исказу сведока [REDACTED] из претходног поступка који је био очевидац почетка инцидента и који је навео да је окривљени Никола Станишић први ударио [REDACTED] а да је он устао да их раздваја, исказу сведока-оштећеног [REDACTED] који је навео да је видео да Никола Станишић удара у пределу главе његовог оца [REDACTED], исказу сведока-оштећеног [REDACTED] који је такође навео да је видео да окривљени Никола Станишић песницом ударио у главу [REDACTED] исказу сведока-оштећеног [REDACTED] који је изјавио да је видео да окривљени Никола Станишић удара [REDACTED] и исказу сведока-оштећеног [REDACTED] из кога такође произилази да је видела да је Никола Станишић песницом ударио [REDACTED] у пределу носа. Суд је ценио одбрану окривљеног из преткривичног поступка у делу у коме је навео да да је након ударца који је задобио флашом од [REDACTED] а, устао у намери да напусти просторију, али су скочили [REDACTED] и почели да га ударају, тако што га је прво ударио [REDACTED] песницом у пределу носа, након чега је пао на под, да је тада устала његова жена и рекла: "немој да га бијете", након чега ју је [REDACTED] оборио на под и ударио је три пута у стомак, за које време су [REDACTED] и [REDACTED] наставили њега да шутирају, а касније им се придружио и [REDACTED] да се док је он лежао на земљи код улазних врата собе и док су га они шутирали, ту створио [REDACTED] који је рекао: "дај га овамо, сад ће да ми пуши курац", у ком тренутку се он издигао од страха мало од пода, узео нож са стола са намером да их

уплаши и почео да маше у њиховом правцу, али је није прихватио, налазећи да је неубедљива и оповргнута бројним изведеним доказима које је суд прихватио и из којих произилази потпуно другачији след догађаја и то исказом сведока-оштећеног [REDACTED] из кога је утврђено да су он и његов брат [REDACTED] изводили окривљеног Николу Станишића у двориште, исказом сведока [REDACTED] из кога је утврђено да је раздвајао окривљеног и његовог оца, да је био са Николом у дворишту, рекао му да није ни место, ни време да се праве проблеми, смиривао га, да је Никола на путу од унутрашње просторије куће насртао на сваког ко му је пришао, исказом сведока-оштећеног [REDACTED] и сведока-оштећеног [REDACTED] из којих је утврђено да су такође видели да су [REDACTED] синови, [REDACTED] изгуривали Николу Станишића напоље, а и исказом сведока [REDACTED] који је навео да је видео да је Никола Станишић, након тог првог инцидента био ван куће, дакле напољу, и да га је и он лично смиривао. Суд је ценио одбрану окривљеног Николе Станишића и са главног претреса у делу у коме је навео да му је пришао његов стриц [REDACTED] и обратио му се речима "слушај ти мене мајмунчино једна", које се садржински разликују од речи које је навео у преткривичном поступку да му их је упутио, да га је у следећем моменту [REDACTED], након што му је рекао "погледај ме у очи", ударио празном пивском флашом од 0,5 литара у главу у пределу слепоочнице, а да је потом изашао напоље и у ходнику чекао своју супругу [REDACTED] да изађе за њим, тада је наишао [REDACTED] и рекао му "где си кренуо ти пичко мала", ударио га песницом у пределу носа, потом је дошао и [REDACTED], па су га оборили на земљу и тукли га, али да он није сигуран да ли су га они из ходника потом изгурали или су га гурнули низ степенице, или се сам сапleo и пао на степенице, али је након што се напољу смирио кренуо да се врати по своју супругу [REDACTED], али је није прихватио, налазећи да је недоследна, непрецизна и контрадикторна исказима осталих лица која су присуствовала догађају, а која су испитана у својству сведока. Суд је ценио одбрану окривљеног [REDACTED] са главног претреса и у делу у коме је навео да је након што се напољу смирио кренуо да се врати по своју супругу [REDACTED] па је нашао да је управо таквим својим поступањем, односно враћањем у део куће из кога је избачен од стране његових рођака који су правили славље, исказао своју намеру да настави конфликт са њима, посебно имајући у виду да је његова ванбрачна супруга одрасла пунолетна особа, која се самостално креће, те да није имао никаквог разлога да се враћа по њу. У погледу навода одбране окривљеног да су га у ходнику пресрели [REDACTED] почели да га ударају рукама и ногама у пределу главе и тела, док је његова супруга [REDACTED] приштећи говорила "немојте да га бијете, убијете га", а да је [REDACTED] одвојио [REDACTED] одгурнуо је, тј. бацио је на под и рекао јој "шта хоћеш ти курветино једна", затим је два пута ногом ударио у стомак и једном песницом или отвореном шаком по глави, суд је нашао да иста није уверљива, ни поткрепљена осталим изведеним доказима, из којих не произилази да је [REDACTED] на такав начин поступао према [REDACTED]. Поред тога, да је [REDACTED] заиста задобила тако интензивне повреде, свакако би се неодложно обратила лекару, посебно имајући у виду чињеницу да је тада била у другом стању. Суд је такође нашао да је одбрана окривљеног [REDACTED] сама себи противречна, у делу у коме се изјашњавао о томе када и одакле је узео нож, будући да је у преткривичном поступку изјавио да се док је он лежао на земљи код улазних врата собе и док су га шутирали, ту створио [REDACTED] који је рекао: "дај га овамо, сад ће да ми пуши курац" у ком тренутку се он издигао од страха мало од пода, узео нож са стола са намером да их уплаши, како би себе и своју супругу заштитио од батина, а тада га је неко од њих држећи га за врат опет оборио на под и у страху да не добије

батине, он је тим ножем за који мисли да је био кухињски са дрвеним корицама дужине око 15 цм почео да маше у њиховом правцу, а на главном претресу да је у тренутку када је [REDACTED] одвојио [REDACTED] одгурнуо је, бацио је на под и рекао јој "шта хоћеш ти курветино једна" два пута је ногом ударио у стомак и једном руком по глави, тј. није сигуран да ли је по глави ударио отвореном или затвореном шаком, он успео да се отргне од њих и кренуо у просторију у којој је било славље, у којој се саплео, кренуо да се одиже од сто, али га је неко повукао за врат, па је махијално узео нож са стола, када су поново почели да га туку [REDACTED], а његов стриц [REDACTED] им је рекао "дај ми га овамо, сад ће да ми сиса курац" он се спустио на под, држао је рукама главу, није видео где се налазио [REDACTED], да су га тукли, а да се он се не сећа, нити је приметио да је било кога убо. Поред тога, таква његова одбрана је противречна и осталим изведеним доказима, будући да нико од бројних очевидаца није видео да је окривљени узео нож са стола, да се догађај одиграо у предсобљу у коме не стоји сто са прибором за јело, односно ножем, те је суд у овом делу није ни прихватио. Поред тога, приликом оцене одбране окривљеног, суд је посебно имао у виду да су сведоци-оштећени [REDACTED] приликом суочења деловали знатно уверљивије од окривљеног.

Овде ваља напоменути да је приликом обдукције констатовано да је код пок. [REDACTED] "кожа носа скоро читавом површином, крвљу подливена, тамнољубичасте боје" што је видљиво и на фотографији у прилогу обдукционог записника (четвртој) а и на фотографији 34 полицијске фотодокументације, што додатно побија одбрану и сведочење [REDACTED] да окривљени није ударио стрица, а потврђује наводе сведока [REDACTED], посебно [REDACTED] која је и најпрецизније рекла да је [REDACTED] ударен песницом у нос.

Поред повреда пок. [REDACTED] предмет судскомедицинског вештачења и утврђивања чињеница биле су и телесне повреде окр. Николе Станишића.

Из извештаја лекара специјалисте КЦС-УЦ у Београду број протокола По.22099/12 од 21.02.2012.године за Николу Станишића, извештаја лекара специјалисте КЦС-Клинике за ОРЛ и максиларнофацијалну хирургију број протокола Р8-2649/12 од 21.02.2012.године за Николу Станишића и налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића утврђено је да је Никола Станишић задобио повреде у виду раздерине изнад левог ока, нагњечине у чеоним пределу десно и у пределу носа, огуљотине у теменом пределу десно позади и у пределу левог угла доње вилице и крвни подлив испод левог ока, да је раздерина изнад левог ока нанета тангенцијалним дејством тупине јаче замахнутог механичког оруђа, могуће и дном стаклене флаше, да су нагњечине и крвни подлив нанети дејством тупине замахнутог механичког оруђа, у конкретном случају највероватније свака понаособ најмање са по једним ударцем шаке стиснуте у песницу, а да су огуљотине нанете тангенцијалним дејством тупине замахнутог механичког оруђа.

Из исказа вештака Ивице Милосављевића на главном претресу 26.марта 2013.г. је утврђено и да је раздерина изнад левог ока Николе Станишића нанета тангенцијалним дејством тупине јаче замахнутог механичког оруђа, могуће и дном стаклене флаше, да је описана огуљотина у десном теменом пределу више позади, озледа површине коже нанета тангенцијалним дејством тупине механичког оруђа и у конкретном случају могла је да буде нанешена једним ударцем песнице, односно

шаке савијене у песницу, или сличним предметом, или ударцем ногом обувена у обућу, да та повреда сама по себи, обзиром да није евидентиран оток и крвни подлив ткива, говори о површности деловања механичке силе и сама по себи није могла да утиче на стање свести код окривљеног, да ударац флашом, тачније раздерина у пределу изнад ока, која је могла да буде нанета и дејством дна флаше на површину коже у том пределу, затим крвни подлив испод левог ока који је нанет најмање једним ударцем песницом стиснутом у шаку, као и крвни подлив, односно, нагњечина у чеоном пределу десно, те нагњечина носа, су вишеструки удarci нанети у пределу лица и главе који су својим скупним дејством могли делимично да утичу на промену стања свести у смислу краткотрајног помућења, да је раздерина повреда која настаје кидањем коже и гњечењем на месту деловања тупине замахнутог механичког оруђа на површину коже и обично настаје када је дејствена површина механичког оруђа врло уска, односно нешто мало шира од оштрице и неопходно је да механичка сила буде одговарајуће јачине да би дошло до кидања поменутих ткива под њеним дејством, да је у конкретном случају могла да настане осим деловањем дна стаклене флаше и деловањем врло јаким ударцем песницом на површину коже, где је дејство првенствено остварено коштаним деловима песнице, а могла је да настане и неким другим сличним механичким оруђем са поменутих карактеристикама, да је утицај повреда које је задобио Никола Станишић у пределу лица и главе на поремећај стања свести могао је бити остварен, како једновременим, односно настанком повреда ударцима једним за другим, тако и уколико је постојала пауза од неколико до десетак минута између задобијања појединих од ових удараца. У свом писменом налазу навео је да је окривљени задобио и раздерину изнад левог ока, али да у медицинској документацији није баш најпрецизније одређено где се она тачно налази, али је обзиром на исказе сведока то највероватније био део леве аркаде, да је одатле окривљени крварио, да је тај део грађен да има венске крвне судове, да је познато да на том месту долази до интензивног крварења. Али да без обзира на то те врсте повреда нису тешке телесне повреде. Обзиром да је окривљени у пределу ока осим поменуте раздерине задобио и крвни подлив испод левог ока, врло је могуће да је тај ударац, односно да су обе повреде настале од удараца дна флаше у пределу левог ока. Такав ударац обзиром да је довео до обилног крварења могао је због присутне количине крви да омета виђење окривљеног на лево око, а што се тиче евентуалног деловања повреде на стање свести у зависности од процењене јачине удара, а која може зависити и од даљине са које је флаша на окривљеног бачена, је могао за кратко да доведе и до благог помућења свести, као што је то познато из спортске праксе.

Суд је посебно ценио одбрану окривљеног Николе Станишића у делу у коме је описивао да је конкретном приликом и он задобио повреде и чињеницу да из лекарске документације у списима предмета произилази да је окривљени има повреде, а задобијене повреде и по налазу судског вештака медицинске струке др Ивице Милосављевића представљају како свака за себе тако и скупно лаку телесну повреду, то је суд става да повреде у виду огуљотина, раздеротина и крвног подлива, не могу утицати на битнији допринос оштећених критичном догађају, утврдивши да их је окр. задобио у борби са својим рођацима који, посебно сведок [REDACTED] не поричу да је међу њима било физичког сукоба, туче, али коју је Никола започео и инсистирао враћајући се двапут на исто место. Такође, повреде на окривљеном нису констатоване непосредно након предметног догађаја, већ је исти отишао у други град, у Крушевац, пресвукао се, заменио гардеробу, где се предао МУП РС РС Крушевац око 04.00 часа, о чему је сачињена службена белешка МУЈП РС, РС Крушевац дана 21.02.2012. године, да је након тога доведен у ПУ за град Београд

УКП Треће одељење 21.02.2012. године, где је његово саслушање започело у 12:10 часова, а завршило се у 13:10, те да је тек након изношења одбране прегледан до стране лекара специјалисте КЦС-УЦ у Београду што је заведено у протоколу број По.22099/12 дана 21.02.2012.године у 14:41 часова и лекара специјалисте КЦС-Клинике за ОРЛ и максилатофацијалну хирургију, што је заведено под бројем протокола Р8-2649/12 дана 21.02.2012.године у 16:29 часова, што све оставља теоријску могућност да је констатоване повреде или неке од њих окривљени задобио и након предметног догађаја. Стога, имајући у виду временски интервал до догађаја који је предмет оптужбе, до прегледа окривљеног од стране лекара, а претходно и интензиван физички сукоб на критичном месту, не може се ни прихватити одбрана окривљеног у том делу, као ни тај део сведочења његове супруге, а ни став одбране да су Николине повреде одбрамбеног карактера.

Очигледан закључак суда из овог је следио да се не може из описаних повреда утврдити да је окривљени на самом почетку задобио ударац пивском флашом у главу јер нема специфичности које би евентуалну такву повреду разликовале од оних које је задобио од примљених удараца доцније. Не треба прећи преко чињенице да се на фотографији 20 види на поду једна пивска флаша ("Јелен") исте врсте као више њих на столовима, али суд налази да је до обарања те флаше могло доћи и из неког другог узрока а овим детаљем се учесници у поступку нису ни бавили. Још важније је да осим крајње пристрасне [REDACTED] нико од сведока није потврдио да је флашу бацио пок. [REDACTED] или њоме ударио окр. Николу, како је то овај казивао у одбрани, противречећи самом себи, без разлога који би били прихватљиви. Сведок [REDACTED] јесте на претресу на изричито питање председника већа да ли је пок. [REDACTED] гађао празном пивском флашом Николу у главу и погодио га, одговорио је да јесте, што је суду било очигледно да је учинио из пуког опортунизма, претпостављајући (погрешно) да је то одговор који суд жели да чује, да би одмах после тога, како је напред наведено, ово сасвим релативизовао и учинио непоузданим.

Суд је имао у виду и да је [REDACTED] врло брзо по задобијеним повредама преминуо, а [REDACTED] најмање 70 минута након тога и да, према сведочењу др Јелића није било одговарајућих средстава да се помоћ укаже већ у Батајници и нашао да ово питање, да ли је [REDACTED] живот могао бити спасен да му је потпуна медицинска помоћ одмах указана нема утицаја на правну квалификацију нити на узрочно-последичну везу између радње окривљеног и проузрокованих последица, на шта је неосновано указивао бранилац окривљеног.

Суд је ценио исказ сведока [REDACTED] (раније [REDACTED] па је нашао да је њен исказ у својим најважнијим деловима очигледно усмерен и срачунат на повољнији положај у овом поступку окривљеног, њеног у међувремену венчаног супруга и оца њеног детета, у свим оним деловима где неосновано и убедљиво подржава одбрану окривљеног и у опису почетка сукоба са пок. [REDACTED] и порекла ножа који је окривљени употребио. Такође ова сведокиња је, а што ни окривљени није у својој одбрани наводио, неуверљиво навела да је [REDACTED] рекао Николи Станишићу да ће му убити новорођено дете, потом узео салвету и чачкалице, згужвао их и тиме гађао Николу. Суд је ценио исказ овог сведока из претходног поступка и у делу у коме је навела да јој је, након што је Никола Станишић убо [REDACTED], пришао [REDACTED] и почео да је удара по глави и стомаку, али да су је спасли од њега [REDACTED] и [REDACTED]

али га није прихватио налазећи да није поткрепљен ни једним изведеним доказом, па чак ни одбраном њеног супруга окривљеног Николе Станишића, који на потпуно другачији начин описује след догађаја, наводећи да је одвојио, одгурнуо је, тј. бацио је на под и рекао јој "шта хоћеш ти курветино једна", затим је два пута ногом ударио у стомак и једном песницом или отвореном шаком по глави, а да је он тада успео да се отргне од њих и кренуо у просторију у којој је било славље, у којој се саплео, кренуо да се одиже од сто, али га је неко повукао за врат, па је махинално узео нож са стола. Суд је ценио исказ сведока (раније у делу у коме је навела да је она после тог догађаја, можда два-три дана, ишла на преглед код лекара у Дом здравља у Батајници, којом приликом је лекару рекла какве је повреде задобила, али га није прихватио налазећи да је неуверљив, нелогичан и оповргнут осталим изведеним доказима, првенствено извештајем Дома здравља "Земун" бр.2837-2 од 23.07.2013.године из кога произилази да се није јављала од 2008.године на прегледе у Здравствену станицу у Батајници, нити се на исте јављала у периоду од 20.02.2012. до 01.03.2012.године. Поред тога, да је заиста конкретном приликом задобила тако интензивне и бројне ударце током трудноће, имала је довољно времена на располагању да затражи лекарску помоћ и поднесе надлежним органима кривичну пријаву против лица за које је уверена да јој је повреде нанело. Суд је приликом оцене исказа сведока (раније) посебно имао у виду да је иста током суочења са сведоком-оштећеним, који јој је рекао „Ти лажеш, од старта лажеш“, изјавила да лаже исто колико и сведок-оштећени лаже, из чега произилази на који начин она доживљава сведочење пред судом, које је током поступка уподобљавала и мењала у зависности од тока доказног поступка, као и да је током осталих суочења деловало знатно неуверљивије и неубедљивије од лица са којима се на главним претресима суочавала.

Из извештаја Дома здравља "Земун" бр.2837-2 од 23.07.2013.године утврђено је да се није јављала на ово одељење од 2008.године, као и да се иста није јављала на прегледе у Здравствену станицу у Батајници у периоду од 20.02.2012. до 01.03.2012.године.

Из извештаја лекара специјалисте Института за здравствену заштиту мајке и детета "Др Вукан Чулић" бр.22/12 од 16.03.2012.године и трипл теста за пацијента од 06.03.2012.године утврђено је да прегледом није констатован ризик за неуравне цеву плода и саветована је контрола код надлежног гинеколога.

Са тим у вези суд је посебно ценио и исказ сведока (раније у делу у коме је навела да је Никола док је лежао на поду и док су га сви ударили, успео са стола да узме један кухињски нож и убо у ногу, али га није прихватио, налазећи да је исти дат у циљу умањења кривице окривљеног, јер је сведокиња одмах затим и изјавила да није видела моменат када је Никола убо, па је остало нејасно како је успела да види од толике гужве око окр. Станишића и удараца које је задобио тренутак када је наводно узео нож са стола али не и тренутак када је убо.

У истом погледу, а на околности наводног ударања у стомак, или у главу, суд је ценио и није прихватио исказ сведока да је за време док је вукао Николу, покушавала да их раздвоји, а да је у једном

тренутку [] из клечећег положаја ударио [] песницом у стомак и једном песницом у главу, да се [] саплела и пала, али га није прихватио налазећи да је неубедљив, контрадикторан осталим изведеним доказима, па чак и исказу сведока [] (раније [] која је навела у претходном поступку да јој је, након што је Никола Станишић убо [], пришао [] и почео да је удара по глави и стомаку, што не одговара опису догађаја који је суду презентовао []

Суд је изменио чињеничноправни опис на тај начин што га је уподобио са чињеничним стањем које је утврђено на главном претресу, поштујући у свему субјективни и објективни идентитет оптужбе. Наиме, суд је из чињеничноправног описа изоставио наводе да је окривљени Никола Станишић „на упозорење пок. [] да не вређа и прети госту []“, будући да током поступка није утврђено да је он упућивао увреде и претње [], нити је било ко од сведока који су били очевици догађаја навео да је увредљиве и претеће речи је окривљени упутио [] нити је пак то у свом исказу навео сведок []. Суд је конкретизовао начин на који је окривљени Никола Станишић први пут ударио [], додајући речи „руком у пределу лица“, као и начин и околности под којима је ударио своју стрину [], прецизирајући да је она услед тога задобила повреде које су у изреци описане, а изостављајући „лаке телесне повреде“ будући да Никола Станишић није ни оптужен да је извршио кривично дело 122 КЗ на њену штету. Такође је суд уместо „побегао са лица места“, што је нашао неодговарајућим описом у изреци ове пресуде унео „те се удаљио“, имајући у виду претходни жесток сукоб са осталим [], да у том тренутку окривљени није знао да је дошло до смртог исхода обојице повређених и да објективно одмах по престанку сукоба у истој кући није ни могао да остане већ се упутио ка мајци, а одмах по сазнању да су [] мртви пријавио полицији у Крушевцу а и стога што је истовремено очигледно да након наношења тешких телесних повреда опасних по живот окривљени није двојицу сада покојних оставио саме на неком пустом месту, већ у окружењу своје бројне породице који су покушали да што пре пренесу повређене до медицинске установе. Такође, суд је утврдио и оценио да је физички сукоб – међусобно ударање окр. и пок. [] почело са ударцем руком у пределу лица (носа) [] те је и у том погледу унео измену, стилске природе.

Суд је одбио предлоге браниоца окривљеног Николе Станишића, адв. Ђорђа Трифуновића: - да се у доказном поступку обави вештачење стања свести оштећених од стране психолога и психијатра, као сувишан, будући да није од утицаја на другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари, да су [] и [] преминули, што овај предлог чини практично немогућим; - да се у доказном поступку обави ново вештачење окривљеног од стране вештака психолога и психијатра, као сувишан, будући да је на основу налаза и мишљења вештака психијатра др Александра Милошевића и психолога Наде Јанковић у потпуности утврђено чињенично стање које се односи на свест окривљеног конкретном приликом, његову способност да схвати значај свог дела и управља својим поступцима; - да се у доказном поступку прибави извештај из КЕ за ошт. [] као сувишан, будући да то није од утицаја на радње за које је окривљени оптужен, нити би на било који начин могло да допринесе утврђивању чињеничног стања.

Суд је током поступка извео и друге доказе али их посебно не описује овде налазећи да нису од утицаја на другачије одлучивање у овој кривично-правној ствари.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, суд је имао у виду све околности које утичу на врсту, избор и висину исте, у смислу одредбе члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног Николе Станишића суд је ценио чињеницу да је у току поступка постао отац једног детета, да је млад човек, да је ово кривично дело извршио у својој 23. години живота, тешке животне прилике у којима је одрастао, да је веома рано остао без оца, да га је мајка напустила у раном детињству, лоше односе са стрицем [REDACTED] којима је и стриц морао допринети, активно учешће у сукобу обојице сад покојних, да је изразио на неки начин кајање и жаљење због учињеног дела, сам се пријавио после учињеног дела, свест о тежини последица, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио његову упорност да дело заврши и ранију осуђиваност, већином за имовинска крив. дела, према извештају из КФ [REDACTED]

Након процене реалног значаја свих напред наведених околности, суд је пре свега нашао да на окривљеног као младог човека који је постао и отац породице не треба да се примени могући распон казне од 30 до 40 година затвора, што ни сам тужилац није предлагао, већ га је због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 15 година, налазећи да је ова казна адекватна степену друштвене опасности окривљеног као учиниоца и степену друштвене опасности учињеног кривичног дела, са уверењем да ће оваквом казном у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, те да је иста неопходна, али и довољна да се у потпуности оствари сврха кажњавања из чл. 42. КЗ, како у погледу генералне тако и у погледу специјалне превенције, а према чл. 63 КЗ у ово се урачунава време проведено у притвору, као и под мером забране напуштања стана. Код оваквог одмеравања суд је имао у виду и дуго време које је провео у притвору, у тежим условима него у КПЗ.

Суд је окривљеном Николи Станишићу на основу одредбе члана 67 став 1 КЗ опозвао условну осуду изречену пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.2863/10 од 06.07.2011.године којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 8 месеци са временом проверавања од 5 година, због кривичног дела тешке крађе у продуженом трајању из члана 204. став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, па му је узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, будући да је кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ извршио дана 20.02.2012.године, дакле у току времена проверавања, а није протекло више од годину дана од истека тог времена, од 6.7.2016. а на основу чл. 67. ст.3 КЗ ову казну узео као утврђену.

Суд је окривљеном Николи Станишићу на основу одредбе члана 62 став 1 КЗ, будући да му се судило за кривично дело учињено пре него што је започео издржавање казни по ранијим осудама, узео као утврђене: - казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца на коју је осуђен пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.949/13 од 30.05.2013.године, која је постала правноснажна 08.07.2013.године, због извршења

кривичног дела тешке крађе у продуженом трајању из чл.204 ст.1 тачка 1 КЗ у вези чл.61 КЗ; - казну затвора у трајању од 10 месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 20.05.2015.године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1218/15 од 21.04.2016.године, због извршења кривичног дела учествовања у тучи из чл.123 КЗ; -казну затвора у трајању од 8 месеци на коју је осуђен пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 31/15 од 18.02.2015.године, због извршења кривичног дела тешке крађе из чл.204 ст.1 тачка 1 КЗ у вези чл.33 КЗ; - казну затвора у трајању од 3 месеца на коју је осуђен пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 3440/11 од 12.10.2015.године, због извршења кривичног дела крађе из чл.203 ст.1 КЗ.

Како је наступила застарелост извршења казне од 6 месеци по пресуди К. 4540/11 Првог основног суда у Београду, ова казна није обухваћена.

Суд је на основу цитираних законских одредби и одредбе члана 60 ст.2 т. 2 КЗ окривљеног Николу Станишића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 19 (деветнаест) година, урачунавајући му, према чл. 63 КЗ, време проведено у притвору почев од 07.04.2011.године до 08.06.2011.године (у поступку Првог основног суда у Београду К.бр.2863/10) и од 21.02.2012.године до 28.10.2016.године и на издржавању мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 28.10.2016.године па надаље, по овом предмету.

Суд је по чл. 264. ст. 4. ЗКП обавезао окривљеног Николу Станишића да оштећенима надокнади трошкове заступања од стране пуномоћника, али га је ослободио плаћања осталих трошкова кривичног поступка, (више вештачења, 29 претреса) обзиром да је окривљени без прихода и да је у притвору већ дуже време, те би издржавање његове породице било доведено у питање.

Суд је оштећене [REDACTED] упутио на парницу ради остваривања имовинскоправних захтева, будући да подаци овог кривичног поступка нису пружали довољно података за одлучивање о истом.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Елизабета Арсовски,с.р.

Председник већа-судија
Бојан Мишић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду у року од
15 дана од дана пријема писменог отправка
пресуде, а преко овог суда.